

Retsforskrifter

49. årgang

Dansk udgave

30. december 2006

Indhold	I	<i>Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
	★	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1921/2006 af 18. december 2006 om fremsendelse af statistiske data vedrørende landinger af fiskevarer i medlemsstaterne og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1382/91 ⁽¹⁾	1
	★	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1922/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af et europæisk institut for ligestilling mellem mænd og kvinder	9
	★	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort (omarbejdning) ⁽¹⁾	18
	II	<i>Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk</i>	
		Konference mellem regeringsrepræsentanter fra medlemsstaterne	
		2006/996/EF:	
	★	Afgørelse truffet ved fælles overenskomst mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer den 11. december 2006 om fastlæggelse af hjemstedet for Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder	61

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1921/2006

af 18. december 2006

om fremsendelse af statistiske data vedrørende landinger af fiskevarer i medlemsstaterne og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1382/91

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 285, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1382/91 af 21. maj 1991 om fremsendelse af data vedrørende landinger af fiskerivarer i medlemsstaterne ⁽²⁾ skal medlemsstaterne fremsende data vedrørende mængder og gennemsnitspriser for fiskevarer, som landes på deres område.
- (2) Erfaringerne har vist, at det ikke vil gå ud over analyserne af markedet for fiskevarer og andre økonomiske analyser, hvis der kun fremsendes data i henhold til fællesskabslovgivningen årligt frem for månedligt.
- (3) Det vil gavne analyserne, hvis dataene opdeles efter, hvilket flag de fiskerfartøjer, som lander fiskevarer, sejler under.
- (4) I forordning (EØF) nr. 1382/91 er der fastsat en grænse for, i hvilken grad stikprøveundersøgelser, der medfører en unødigt stor byrde for visse nationale myndigheder, er tilladt i forbindelse med indsamling og bearbejdning af data. For at forbedre systemet og gøre det enklere at indberette data bør denne forordning erstattes af et nyt instrument. Forordning (EØF) nr. 1382/91 bør derfor ophæves.

(5) Målet for denne forordning, nemlig fastlæggelse af en fælles retlig ramme for systematisk udarbejdelse af fællesskabsstatistikker over landinger af fiskevarer i medlemsstaterne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(6) Rådets forordning (EF) nr. 322/97 af 17. februar 1997 om EF-statistikker ⁽³⁾ angiver referencerammen for statistikker inden for fiskeri. Særlig kræves det, at principperne om upartiskhed, pålidelighed, relevans, omkostningseffektivitet, statistisk fortrolighed samt gennemskuelighed overholdes.

(7) Det er vigtigt at sikre en ensartet anvendelse af denne forordning, og at der i dette øjemed fastlægges en fællesskabsprocedure, som skal være medvirkende til at gøre det muligt inden for passende tidsfrister at fastsætte gennemførelsesbestemmelser og foretage de nødvendige tekniske tilpasninger.

(8) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾.

(9) Da de statistiske data vedrørende landinger af fiskevarer er et væsentligt redskab i forvaltningen af den fælles fiskeripolitik, bør muligheden for at anvende forvaltningsproceduren i afgørelse 1999/468/EF med henblik på at indrømme medlemsstaterne overgangsperioder til gennemførelse af denne forordning og til at give dispensationer, der tillader dem at udelade statistiske data, der omfatter en bestemt sektor inden for en medlemsstats fiskeindustri, i de nationale statistiske data, der fremsendes.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 15.6.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 14.11.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Europa-Parlamentets holdning af 12.12.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EFT L 133 af 28.5.1991, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 52 af 22.2.1997, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

(10) På den anden side bør Kommissionen have beføjelse til at fastsætte de betingelser i henhold til hvilke, bilagene teknisk bør tilpasses. Eftersom der er tale om generelle foranstaltninger beregnet på at ændre ikke-væsentlige elementer i denne forordning, bør de vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol omhandlet i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »fællesskabsfiskerfartøjer«: fiskerfartøjer, der fører en EF-medlemsstats flag, og som er registreret i Fællesskabet
- 2) »EFTA-fiskerfartøjer«: fiskerfartøjer, der fører et EFTA-lands flag, eller som er registreret i et EFTA-land
- 3) »værdi pr. enhed«:
 - a) værdien ved første salg af de landede fiskevarer (i national valuta) divideret med den landede mængde (i ton), eller
 - b) for fiskevarer, som ikke sælges straks, den skønsmæssige gennemsnitspris pr. ton i national valuta, fastsat ved en passende metode.

Artikel 2

Medlemsstaternes forpligtelser

1. Hver medlemsstat fremsender hvert år til Kommissionen statistiske data over landinger af fiskevarer på dens område foretaget af fællesskabs- og EFTA-fiskerfartøjer (i det følgende benævnt »statistiske data«).
2. Ved anvendelsen af denne forordning anses følgende fiskevarer for at være landet på den indberettende medlemsstats område:
 - a) fiskevarer, der landes af fiskerfartøjer eller andre fartøjer tilhørende fiskerflåden i nationale havne inden for Fællesskabet
 - b) fiskevarer, der landes af den indberettende medlemsstats fiskerfartøjer i ikke-EF-havne, og som er omfattet af T2M-dokumentet i bilag 43 til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾.

Artikel 3

Bearbejdning af statistiske data

1. De statistiske data skal omfatte de samlede landinger på medlemsstatens område inden for Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 402/2006 (EUT L 70 af 9.3.2006, s. 35).

2. Der kan anvendes stikprøver, hvis en totaltælling på grund af strukturen af en bestemt sektor inden for en medlemsstats fiskeri for de nationale myndigheder ville medføre vanskeligheder, der er ude af proportion med den pågældende sektors betydning.

Artikel 4

Statistiske data

De statistiske data skal vedrøre de samlede mængder og værdien pr. enhed af de fiskevarer, der landes i referencekalenderåret.

De variabler, for hvilke der skal fremsendes statistiske data, definitionerne af dem og de relevante nomenklaturer fremgår af bilag II, III og IV.

Artikel 5

Fremsendelse af statistiske data

Medlemsstaterne fremsender de statistiske data til Kommissionen hvert år i overensstemmelse med det format, der er angivet i bilag I, og under anvendelse af de koder, der er angivet i bilag II, III og IV.

De statistiske data fremsendes inden seks måneder efter udgangen af referencekalenderåret.

Artikel 6

Metode

1. Senest den 19. januar 2008 fremsender hver medlemsstat en detaljeret metodologisk rapport til Kommissionen med en beskrivelse af, hvordan dataene er blevet indsamlet, og hvordan statistikkerne er blevet bearbejdet. Rapporten skal indeholde nærmere oplysninger om eventuelle stikprøveteknikker og en vurdering af kvaliteten af de skøn, der er blevet udarbejdet på grundlag heraf.

2. Kommissionen gennemgår rapporterne og forelægger sine konklusioner for den relevante arbejdsgruppe under Den Stående Landbrugsstatistiske Komité (i det følgende benævnt »komitéen«), nedsat ved artikel 1 i Rådets afgørelse 72/279/EØF ⁽²⁾.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om eventuelle ændringer i de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, inden tre måneder efter indførelsen af disse ændringer. De fremsender også til Kommissionen nærmere oplysninger om eventuelle grundlæggende ændringer i de anvendte indsamlingsmetoder.

⁽²⁾ EFT L 179 af 7.8.1972, s. 1.

*Artikel 7***Overgangsperioder**

Med henblik på gennemførelsen af denne forordning kan medlemsstaterne efter proceduren omhandlet i artikel 11, stk. 2, indrømmes overgangsperioder på ikke over tre år fra forordningens ikrafttrædelse.

*Artikel 8***Dispensation**

1. Hvis en bestemt sektor inden for en medlemsstats fiskeindustri ikke kan indgå i statistikkerne, uden at det for de nationale myndigheder medfører vanskeligheder, der er ude af proportion med sektorens betydning, kan der efter proceduren i artikel 11, stk. 2, gives dispensation, hvorefter medlemsstaten kan undlade at medtage statistiske data for den pågældende sektor i de nationale statistiske data, der fremsendes.

2. Hvis en medlemsstat ansøger om dispensation i henhold til stk. 1, skal den til støtte for sin ansøgning fremsende en rapport til Kommissionen om de problemer, det har givet at anvende denne forordning på de samlede landinger på deres område.

*Artikel 9***Tilpasning af bilagene**

Foranstaltningerne vedrørende tekniske tilpasninger af bilagene vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol, omhandlet i artikel 11, stk. 3.

*Artikel 10***Evaluering**

Senest den 19. januar 2010, og derefter hvert tredje år, forelægger Kommissionen en evalueringsrapport for Europa-Parla-

mentet og Rådet om de statistiske data, der udarbejdes i medfør af denne forordning, og herunder især om statistikkernes relevans og kvalitet. Denne rapport skal ligeledes indeholde en analyse af omkostningseffektiviteten af det system, der etableres til indsamling og bearbejdelse af statistiske data, samt angive bedste praksis med henblik på at mindske arbejdsbyrden for medlemsstaterne og højne statistiske datas anvendelighed og kvalitet.

*Artikel 11***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af komitéen.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

*Artikel 12***Ophævelse**

Forordning (EØF) nr. 1382/91 ophæves.

*Artikel 13***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles 18. december 2006

På Europa-Parlamentets vegne

J. BORRELL FONTELLES

Formand

På Rådets vegne

J.-E. ENESTAM

Formand

BILAG I

DE FREMSENDTE STATISTISKE DATAS FORMAT

De statistiske datas filformat

De statistiske data skal fremsendes i en fil, hvor hver post indeholder de nedenfor anførte felter. Felterne skal adskilles af et komma (»,«).

Felt	Bemærkning	Bilag
Referenceår	4 cifre (f.eks. 2003)	
Indberettende land	Alfa-3-kode	Bilag II
Art eller gruppe af arter	International alfa-3-kode (*)	—
Flagstat	Alfa-3-kode	Bilag II
Behandlingsgrad		Bilag III
Anvendelse		Bilag IV
Mængde	Ton landet (oprundet til én decimal)	
Værdi pr. enhed	National valuta pr. ton	

(*) En fuldstændig liste over internationale alfa-3-arts-koder findes i FAO's ASFIS-liste (<http://www.fao.org/fi/statist/fisoft/asfis/asfis.asp>).

Mængder på under 50 kg landet vægt registreres som »0,0«.

BILAG II

LANDEKODER

Land	Kode
Belgien	BEL
Tjekkiet	CZE
Danmark	DNK
Tyskland	DEU
Estland	EST
Grækenland	GRC
Spanien	ESP
Frankrig	FRA
Irland	IRL
Italien	ITA
Cypern	CYP
Letland	LVA
Litauen	LTU
Luxembourg	LUX
Ungarn	HUN
Malta	MLT
Nederlandene	NLD
Østrig	AUT
Polen	POL
Portugal	PRT
Slovenien	SVN
Slovakiet	SVK
Finland	FIN
Sverige	SWE
Det Forenede Kongerige	GBR
Island	ISL
Norge	NOR
Andre	OTH

BILAG III

KODER FOR BEHANDLINGSGRAD

Del A

Liste

Behandlingsgrad	Kode
Frisk (ikke specificeret)	10
Frisk (hele fisk)	11
Frisk (renset for indvolde)	12
Frisk (haler)	13
Frisk (fileter)	14
Frisk (renset for indvolde, uden hoved)	16
Frisk (levende)	18
Frisk (andet)	19
Frosset (ikke specificeret)	20
Frosset (hele fisk)	21
Frosset (renset for indvolde)	22
Frosset (haler)	23
Frosset (fileter)	24
Frosset (ufileteret)	25
Frosset (renset for indvolde, uden hoved)	26
Frosset (renset)	27
Frosset (ikke renset)	28
Frosset (andet)	29
Saltet (ikke specificeret)	30
Saltet (hele fisk)	31
Saltet (renset for indvolde)	32
Saltet (fileter)	34
Saltet (renset for indvolde, uden hoved)	36
Saltet (andet)	39
Røget	40
Kogt	50
Kogt (frosset og pakket)	60
Tørret (ikke specificeret)	70
Tørret (hele fisk)	71

Behandlingsgrad	Kode
Tørret (renset for indvolde)	72
Tørret (fileter)	74
Tørret (renset for indvolde, uden hoved)	76
Tørret (flået)	77
Tørret (andet)	79
Hel (ikke specificeret)	91
Kløer	80
Rogn	85
Behandlingsgrad ukendt	99

Del B*Bemærkninger*

1. Filet: det stykke kød, der udskæres parallelt med fiskens rygrad og består af fiskens højre eller venstre side, forudsat at hoved, indvolde, finner (ryg-, gat-, hale-, bug- og brystfinner) og ben (ryghvirvler eller stor rygrad, bug- eller ribben, bronkier eller stigbøjler osv.) er fjernet og de to sider ikke hænger sammen f.eks. i ryggen eller bugen.
2. Hel fisk: fisk, der ikke er rensset for indvolde.
3. Rensset: anvendes i forbindelse med tiarmede blæksprutter om blæksprutter, hvor fangarme, hoved og indvolde er fjernet.
4. Frosset fisk: fisk, der er frosset for at bevare dens egenskaber. Temperaturen sænkes til -18 °C eller derunder og holdes på -18 °C eller derunder.
5. Frisk fisk: fisk, som ikke er forarbejdet til konserves, saltet eller frosset, og som ikke har undergået anden behandling end køling. Fisken foreligger som regel hel eller rensset for indvolde.
6. Saltet fisk: fisk, ofte rensset for indvolde og uden hoved, som opbevares i salt eller saltlage.

BILAG IV

KODER FOR FISKERIVARERNES ANVENDELSE

Del A

Liste

Anvendelse	Kode	Obligatorisk/frivillig
Konsum	1	Obligatorisk
Industriel anvendelse	2	Obligatorisk
Trukket tilbage fra markedet	3	Frivillig
Agn	4	Frivillig
Foder	5	Frivillig
Affald	6	Frivillig
Anvendelse ukendt	9	Frivillig

Del B

Bemærkninger

1. Konsum: alle fiskerivarer, der ved første salg sælges til konsum eller landes til konsum i henhold til kontrakt eller anden aftale. Undtaget er mængder, der var bestemt til konsum, men som på tidspunktet for det første salg på grund af markedsforhold, hygiejnebestemmelser eller af lignende årsager trækkes tilbage fra markedet for konsum.
2. Industriel anvendelse: alle fiskerivarer, der landes specielt med henblik på forarbejdning til fiskemel og fiskeolie til foderbrug, og mængder, der, selv om de oprindeligt var bestemt til konsum, ikke sælges til dette formål ved første salg.
3. Trukket tilbage fra markedet: alle fiskerivarer, der oprindeligt var bestemt til konsum, men som på tidspunktet for det første salg på grund af markedsforhold, hygiejnebestemmelser eller af lignende årsager trækkes tilbage fra markedet for konsum.
4. Agn: mængder af frisk fisk, der er beregnet til agn for andre fiskeriaktiviteter, f.eks. agn til brug for tunfiskeri med stangfiskerfartøjer.
5. Foder: mængder af frisk fisk, der anvendes direkte til foder. Omfatter ikke mængder, der anvendes til fiskemel og fiskeolie.
6. Affald: fisk eller fiskedele, der på grund af deres stand allerede inden landing er udset til at blive destrueret.
7. Anvendelse ukendt: fisk, hvis anvendelse ikke passer ind under nogen af de ovenstående kategorier.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1922/2006**af 20. december 2006****om oprettelse af et europæisk institut for ligestilling mellem mænd og kvinder**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 13, stk. 2, og artikel 141, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ligestilling mellem mænd og kvinder er et grundlæggende princip i Den Europæiske Union. Artikel 21 og 23 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder forbyder enhver forskelsbehandling på grundlag af køn og fastsætter, at der skal sikres ligestilling mellem mænd og kvinder inden for alle områder.
- (2) Traktatens artikel 2 bestemmer, at fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder er en af Fællesskabets væsentlige opgaver. Ligeledes bestemmer traktatens artikel 3, stk. 2, at Fællesskabet i alle aktiviteter skal tilstræbe at fjerne uligheder og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og således sikre integration af ligestillingsdimensionen i alle fællesskabspolitikker.
- (3) I henhold til traktatens artikel 13 kan Rådet træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til at bekæmpe forskelsbehandling bl.a. på grund af køn inden for rammerne af Fællesskabets beføjelser.
- (4) Princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv er nedfældet i traktatens artikel 141, og der findes allerede en omfattende mængde lovgivning om ligebehandling af mænd og kvinder, hvad angår adgang til beskæftigelse og arbejdsvilkår, herunder lige løn.
- (5) I Kommissionens første årsrapport om ligestilling mellem mænd og kvinder, som blev forelagt på Det Europæiske Råds forårsmøde 2004, blev det konkluderet, at der stadig er betragtelige forskelle mellem kønnene på de fleste områder, at uligheder mellem mænd og kvinder er et fænomen med mange dimensioner, der skal bekæmpes

ved hjælp af en blanding af omfattende politiske foranstaltninger, og at der er brug for en øget indsats for at opfylde målene for Lissabon-strategien.

- (6) På Det Europæiske Råds møde i Nice den 7.-9. december 2000 blev der krævet øget bevidsthed, forening af ressourcerne og udveksling af erfaring, navnlig gennem oprettelse af et institut for ligestilling mellem mænd og kvinder.
- (7) I den gennemførlighedsundersøgelse ⁽³⁾, der blev udført for Kommissionen, blev det konkluderet, at et europæisk institut for ligestilling mellem mænd og kvinder uden tvivl kan spille en rolle med hensyn til at varetage nogle af de opgaver, som de eksisterende institutioner ikke varetager på nuværende tidspunkt, navnlig på områderne koordinering, centralisering og udbredelse af forskningsdata og -oplysninger, opbygning af netværk, synliggørelse af ligestillingen mellem mænd og kvinder, fremhævelse af kønsaspektet og udvikling af redskaber til forbedring af integrationen af ligestilling i alle fællesskabspolitikker.
- (8) I sin beslutning af 10. marts 2004 om Den Europæiske Unions politik om ligestilling mellem kønnene ⁽⁴⁾ opfordrede Europa-Parlamentet Kommissionen til at fremskynde indsatsen for at oprette et institut.
- (9) På Rådets samling (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerpolitik) den 1.-2. juni 2004 og Det Europæiske Råds møde den 17.-18. juni 2004 blev der givet udtryk for støtte til oprettelsen af et europæisk institut for ligestilling mellem mænd og kvinder. Det Europæiske Råd anmodede Kommissionen om at fremlægge et forslag.
- (10) Indsamling, analyse og spredning af objektive, pålidelige og sammenlignelige oplysninger og data om ligestilling mellem mænd og kvinder, udvikling af hensigtsmæssige redskaber til afskaffelse af enhver form for forskelsbehandling på grund af køn og til integration af kønsaspektet i alle politikområder, fremme af dialog blandt de berørte parter og bedre oplysning af borgerne i EU er nødvendig for at sætte Fællesskabet i stand til at fremme og gennemføre ligestillingspolitikken effektivt, navnlig i et udvidet EU. Det er derfor hensigtsmæssigt at oprette et europæisk institut for ligestilling mellem mænd og kvinder, som skal bistå Fællesskabets institutioner og medlemsstaterne ved at udføre disse opgaver.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 31.1.2006, s. 29.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 14.3.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 18.9.2006 (EUT C 295 E af 5.12.2006, s. 57) og Europa-Parlamentets holdning af 14.12.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets afgørelse af 19.12.2006.

⁽³⁾ Europa-Kommissionens gennemførlighedsundersøgelse vedrørende et europæisk institut for ligestilling mellem mænd og kvinder (gennemført af PLS Rambøll Management, DK, 2002).

⁽⁴⁾ EUT C 102 E af 28.4.2004, s. 638.

- (11) Ligestilling mellem mænd og kvinder kan ikke realiseres alene gennem en antidiskriminationspolitik, men kræver også foranstaltninger til fremme af harmonisk sameksistens og lige deltagelse af mænd og kvinder i samfundet. Institutet bør også bidrage til at nå dette mål.
- (12) Eftersom det er nødvendigt at fjerne kønsstereotyper i det europæiske samfund på alle livets områder og at finde positive eksempler, der kan inspirere mænd og kvinder, bør instituttet også på dette område gøre en indsats.
- (13) Samarbejde med de relevante myndigheder i medlemsstaterne og relevante statistiske organer, navnlig Eurostat, er af afgørende betydning for at fremme indsamling af sammenlignelige og pålidelige data på europæisk plan. Eftersom oplysninger om ligestilling mellem mænd og kvinder på alle niveauer i Fællesskabet, på lokalt, regionalt og nationalt plan samt på fællesskabsplan, vil adgang til sådanne oplysninger være nyttig for myndighederne i medlemsstaterne for at hjælpe dem til inden for deres egne kompetenceområde at udarbejde og gennemføre politikker og foranstaltninger på lokalt, regionalt og nationalt plan.
- (14) Institutet bør tage størst muligt hensyn til alle fællesskabsprogrammer og -organer for at undgå overlappning og sikre, at ressourcerne anvendes bedst muligt, navnlig i samarbejdet med Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene ⁽¹⁾, Det Europæiske Arbejds miljøagentur ⁽²⁾, Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse ⁽³⁾ og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder ⁽⁴⁾.
- (15) Institutet bør udvikle et samarbejde og en dialog med ikke-statslige organisationer, ligestillingsorganer, forskningscentre, arbejdsmarkedets parter samt andre relevante organisationer, der aktivt arbejder for ligestilling på nationalt og europæisk plan samt i tredjelande. Det vil af hensyn til effektiviteten være hensigtsmæssigt, at instituttet opretter og koordinerer et elektronisk europæisk ligestillingsnetværk med sådanne enheder og eksperter i medlemsstaterne.
- (16) For at sikre den fornødne balance mellem medlemsstaterne og kontinuitet for medlemmerne af bestyrelsen udpeges repræsentanterne for Rådet for hver mandatperiode i samme rækkefølge som den, der gælder for Rådets formandskaber, første gang i 2007.
- (17) I overensstemmelse med traktatens artikel 3, stk. 2, er det hensigtsmæssigt at fremme ligelig deltagelse af mænd og kvinder i forbindelse med sammensætningen af bestyrelsen.
- (18) Institutet bør have den størst mulige uafhængighed ved udførelsen af sine opgaver.
- (19) Institutet bør være underlagt den relevante fællesskabslovgivning vedrørende offentlighedens adgang til dokumenter som fastsat i forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽⁵⁾ og vedrørende behandling af personoplysninger som fastsat i forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽⁶⁾.
- (20) Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 af 19. november 2002 om rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽⁷⁾, finder anvendelse på instituttet.
- (21) Hvad angår instituttets ansvar i kontraktforhold, som er underlagt den lovgivning, der finder anvendelse på kontrakter indgået af instituttet, bør Domstolen have kompetence til at træffe afgørelse i henhold til enhver voldgiftsbestemmelse, som indgår i en af instituttet indgået kontrakt. Domstolen bør også have kompetence i tvister vedrørende skadeserstatning opstået i forbindelse med instituttets ansvar uden for kontraktforhold.

⁽¹⁾ Rådets Forordning (EØF) nr. 1365/75 af 26. maj 1975 om oprettelse af et europæisk institut til forbedring af livs- og arbejdsvilkårene (EFT L 139 af 30.5.1975, s. 1). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1111/2005 (EUT L 184 af 15.7.2005, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2062/94 af 18. juli 1994 om oprettelse af et europæisk arbejds miljøagentur (EFT L 216 af 20.8.1994, s. 1). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1112/2005 (EUT L 184 af 15.7.2005, s. 5).

⁽³⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 337/75 af 10. februar 1975 om oprettelse af et europæisk center for udvikling af erhvervsuddannelse (EFT L 39 af 13.2.1975, s. 1). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2051/2004 (EUT L 355 af 1.12.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ På medlemsstaternes møde inden for rammerne af Det Europæiske Råds møde i december 2003 blev Kommissionen anmodet om at udarbejde et forslag til et menneskerettighedsagentur gennem udvidelse af mandatet for Det Europæiske Observationscenter for Racisme og Fremmedhad.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43)

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽⁷⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72.

- (22) Der bør gennemføres en ekstern evaluering for at vurdere instituttets betydning, det eventuelle behov for at ændre eller udvide dets ansvarsområde samt tidsplanen for yderligere evalueringer.
- (23) Målene for denne forordning, nemlig at bidrage til og styrke fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder, herunder integration af ligestillingsaspektet i alle fællesskabspolitikker og de heraf følgende nationale politikker, og til bekæmpelse af forskelsbehandling på grundlag af køn og til at øge EU-borgernes bevidsthed om ligestilling, ved at yde teknisk bistand til Fællesskabets institutioner og medlemsstaternes myndigheder kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (24) Traktatens artikel 13, stk. 2, tillader vedtagelse af fællesskabsforanstaltninger, som har til formål at støtte og fremme målsætningen om bekæmpelse af forskelsbehandling på grundlag af køn uden for beskæftigelsesområdet. Traktatens artikel 141, stk. 3, er det specifikke retsgrundlag for foranstaltninger, som har til formål at sikre anvendelsen af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv. Artikel 13, stk. 2 og artikel 141, stk. 3, udgør derfor tilsammen det korrekte retsgrundlag for denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Oprettelse af instituttet

Der oprettes et institut for ligestilling mellem mænd og kvinder, i det følgende benævnt »instituttet«.

Artikel 2

Formål

Instituttets overordnede formål er at bidrage til og styrke fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder, herunder integration af ligestillingsaspektet i alle fællesskabspolitikker og de heraf følgende nationale politikker, og til bekæmpelse af

forskelsbehandling på grundlag af køn og til at øge EU-borgernes bevidsthed om ligestilling ved at yde teknisk bistand til Fællesskabets institutioner, navnlig Kommissionen, og medlemsstaternes myndigheder, således som det er fastlagt i artikel 3.

Artikel 3

Opgaver

1. Med henblik på at nå de i artikel 2 opstillede mål skal instituttet:
 - a) indsamle, analysere og udbrede relevante objektive, sammenlignelige og pålidelige oplysninger vedrørende ligestilling mellem mænd og kvinder, herunder resultaterne af forskning og bedste praksis indsendt af medlemsstater, Fællesskabets institutioner, forskningscentre, nationale ligestillingsorganer, ikke-statslige organisationer, arbejdsmarkedets parter, relevante tredjelands og internationale organisationer, samt foreslå områder for yderligere forskning
 - b) udvikle metoder til forbedring af objektiviteten, sammenligneligheden og pålideligheden af data på europæisk plan gennem fastlæggelse af kriterier, der vil forbedre oplysningernes ensartethed, og tage kønsspørgsmål i betragtning i forbindelse med indsamling af data
 - c) udvikle, analysere, evaluere og udbrede metodiske redskaber for at støtte integrationen af ligestilling mellem mænd og kvinder i alle fællesskabspolitikker og de heraf følgende nationale politikker og støtte integration af kønsaspektet i alle Fællesskabets institutioner og organer
 - d) gennemføre undersøgelser af situationen i Europa, hvad angår ligestilling mellem kønnene
 - e) oprette og koordinere et europæisk ligestillingsnetværk, der omfatter centre, organer, organisationer og eksperter, der beskæftiger sig med ligestillingsspørgsmål og integrering af ligestillingsaspektet, med henblik på at støtte og tilskynde til forskning, optimere brugen af de tilgængelige ressourcer og fremme udveksling og formidling af oplysninger
 - f) tilrettelægge ad hoc-ekspertmøder for at støtte instituttets forskningsarbejde, tilskynde til udveksling af oplysninger mellem forskere og fremme integrationen af kønsaspektet i denne forskning
 - g) for at øge EU-borgernes bevidsthed om ligestilling tilrettelægge konferencer, kampagner og møder med de relevante berørte parter på europæisk plan og forelægge resultater og konklusioner for Kommissionen

- h) udbrede oplysninger om positive eksempler på ikke-stereotype roller for mænd og kvinder inden for samtlige områder af samfundslivet og foreslå initiativer til fremhævelse og udnyttelse af sådanne succes historier
- i) udvikle en dialog og et samarbejde med ikke-statslige organisationer, ligestillingsorganer, universiteter, eksperter, forskningscentre, arbejdsmarkedets parter og relevante organisationer, der er aktive på ligestillingsområdet på nationalt og europæisk plan
- j) tilvejebringe dokumentationskilder og gøre dem tilgængelige for offentligheden.
- k) stille oplysninger om integration af ligestillingsaspektet til rådighed for offentlige og private organisationer, og
- l) videreformidle oplysninger til Fællesskabets institutioner om ligestilling og integration af kønsaspektet i tiltrædelses- og kandidatlandene.
2. Instituttet offentliggør en årlig rapport om sine aktiviteter.

Artikel 4

Aktivitetsområder og arbejdsmetoder

- Instituttet udfører sine opgaver inden for rammerne af Fællesskabets kompetence og på grundlag af de mål og prioriterede områder, der er fastsat i dets årlige arbejdsprogram, og de budgetmidler, der er til rådighed.
- Instituttets arbejdsprogram skal være i tråd med Fællesskabets prioriteter på området ligestilling mellem mænd og kvinder og Kommissionens arbejdsprogram, herunder dens statistiske arbejde og forskningsarbejde.
- For at undgå overlapning og for at sikre den bedst mulige ressourceudnyttelse skal instituttet under udøvelsen af sine aktiviteter tage hensyn til eksisterende oplysninger, uanset kilden, og navnlig de aktiviteter, der allerede udføres af Fællesskabets institutioner og andre institutioner, organer og kompetente nationale og internationale institutioner, og arbejde tæt sammen med de kompetente tjenestegrene under Kommissionen, herunder Eurostat. Instituttet sikrer, hvor det er relevant, en passende koordinering med alle relevante fællesskabsagenturer og -organer, og der oprettes i den forbindelse aftalememoranda.
- Instituttet sikrer, at de oplysninger, der udbredes, er forståelige for de endelige brugere.

- Instituttet kan indgå kontrakter, navnlig om underleverancer, med andre organisationer for at få udført de opgaver, som det måtte overdrage dem.

Artikel 5

Retlig status

Instituttet har status som juridisk person. Det har i hver medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som vedkommende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Det kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager.

Artikel 6

Instituttets uafhængighed

Instituttet udøver sine aktiviteter uafhængigt og i almenhedens interesse.

Artikel 7

Aktindsigt

- Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på instituttets dokumenter.
- Bestyrelsen vedtager ordninger for gennemførelse af forordning (EF) nr. 1049/2001 senest seks måneder efter instituttets oprettelse.
- Beslutninger truffet af instituttet efter artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001 kan påklages til ombudsmanden eller indbringes for Domstolen efter bestemmelserne i henholdsvis traktatens artikel 195 og artikel 230.
- Forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på instituttets behandling af data.

Artikel 8

Samarbejde med organisationer på nationalt og europæisk plan, internationale organisationer og tredjelande

- Med henblik på udførelsen af sine opgaver samarbejder instituttet med organisationer og eksperter i medlemsstaterne som f.eks. ligestillingsorganer, forskningscentre, universiteter, ikke-statslige organisationer, arbejdsmarkedets parter samt relevante organisationer på europæisk eller internationalt plan og tredjelande.

2. Såfremt aftaler med internationale organisationer eller med tredjelande viser sig nødvendige for, at instituttet kan udføre sine opgaver effektivt, indgår Fællesskabet i overensstemmelse med proceduren i traktatens artikel 300 sådanne aftaler i instituttets interesse. Denne bestemmelse er ikke til hinder for ad hoc-samarbejde med sådanne organisationer eller tredjelande.

Artikel 9

Instituttets sammensætning

Instituttet består af:

- a) en bestyrelse
- b) et ekspertforum
- c) en direktør og dennes personale.

Artikel 10

Bestyrelsen

1. Bestyrelsen består af:
 - a) atten repræsentanter, som udpeges af Rådet på forslag af hver af de berørte medlemsstater
 - b) ét medlem, der repræsenterer Kommissionen, og som udpeges af Kommissionen.
2. Bestyrelsen udpeges således, at der sikres det højest mulige kompetenceniveau og en bred vifte af relevant og tværfaglig ekspertise inden for ligestilling mellem mænd og kvinder.

Rådet og Kommissionen tilstræber at opnå en afbalanceret repræsentation af mænd og kvinder i bestyrelsen.

Suppleanter, der repræsenterer medlemmet i tilfælde af dennes fravær, udpeges efter samme procedure.

Rådet offentliggør listen over bestyrelsesmedlemmer og suppleanter i *Den Europæiske Unions Tidende*, på instituttets websted og på andre relevante websteder.

3. Mandatperioden er tre år. I hver mandatperiode skal de medlemmer, der udpeges af Rådet, repræsentere atten medlemsstater i den rækkefølge, som gælder for de skiftende formandskaber, og hver af de berørte medlemsstater indstiller et medlem.

4. Bestyrelsen vælger blandt sine medlemmer en formand og en næstformand med en mandatperiode på tre år, som kan fornyes.

5. Hvert medlem af bestyrelsen i henhold til stk. 1, litra a) eller b), eller, ved medlemmets fravær, suppleanten, har én stemme.

6. Bestyrelsen træffer de beslutninger, der er nødvendige for instituttets virksomhed. Den skal blandt andet:

- a) på grundlag af et udkast udarbejdet af direktøren, jf. artikel 12, og efter høring af Kommissionen vedtage instituttets årlige og treårige arbejdsprogrammer på grundlag af budgettet og de midler, der er til rådighed; programmerne kan justeres efter behov; det første årlige arbejdsprogram vedtages senest ni måneder efter udpegelse af direktøren
- b) godkende den årlige rapport, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, idet navnlig de opnåede resultater sammenlignes med målene i det årlige arbejdsprogram; denne rapport sendes senest den 15. juni til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Revisionsretten, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget og offentliggøres på instituttets websted
- c) have disciplinær myndighed over direktøren og udnævne og afskedige denne i overensstemmelse med artikel 12, og
- d) vedtage instituttets budgetforslag og endelige årsbudget.

7. Bestyrelsen vedtager instituttets forretningsorden på grundlag af et forslag udarbejdet af direktøren efter høring af Kommissionen.

8. Bestyrelsens beslutninger træffes med flertal blandt medlemmerne. Formandens stemme er udslagsgivende i tilfælde af stemmelighed. I de tilfælde, hvortil der er henvist i stk. 6 og artikel 12, stk. 1, træffes beslutningerne med et flertal på to tredjedele af medlemmerne.

9. Bestyrelsen vedtager instituttets forretningsorden på grundlag af et forslag udarbejdet af direktøren efter høring af Kommissionen.

10. Formanden indkalder bestyrelsen til møde mindst én gang om året. Formanden indkalder til yderligere møder på eget initiativ eller efter anmodning fra mindst en tredjedel af medlemmerne af bestyrelsen.

11. Institutet forelægger hvert år Europa-Parlamentet og Rådet, i det følgende benævnt »budgetmyndigheden« alle relevante oplysninger om resultaterne af evalueringsprocedurerne.

12. Direktørerne for Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene, Det Europæiske Arbejds miljøagentur, Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, kan, hvor det er hensigtsmæssigt, inviteres til at deltage i bestyrelsens møder som observatører med henblik på at koordinere de respektive arbejdsprogrammer med hensyn til integration af ligestillingsaspektet.

Artikel 11

Ekspertforummet

1. Ekspertforummet består af medlemmer fra kompetente organer, som er specialiseret i spørgsmål vedrørende ligestilling mellem mænd og kvinder, idet hver enkelt medlemsstat udpeger én repræsentant, Europa-Parlamentet udpeger to medlemmer, der repræsenterer andre relevante organisationer, som er specialiseret i spørgsmål vedrørende ligestilling mellem mænd og kvinder, og Kommissionen udpeger tre medlemmer, som repræsenterer berørte parter på europæisk plan med én repræsentant fra hver af følgende:

- a) en relevant ikke-statslig organisation på fællesskabsplan, som har legitim interesse i at bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn og i at fremme ligestilling af mænd og kvinder
- b) arbejdsgiverorganisationer på fællesskabsplan og
- c) arbejdstagerorganisationer på fællesskabsplan.

Medlemsstaterne og Kommissionen tilstræber balance i repræsentationen af mænd og kvinder i ekspertforummet.

Medlemmerne kan erstattes med suppleanter, som udpeges samtidig.

2. Medlemmerne af ekspertforummet kan ikke være medlem af bestyrelsen.

3. Ekspertforummet bistår direktøren med at sikre kompetence og uafhængighed i forbindelse med instituttets aktiviteter.

4. Ekspertforummet opretter en mekanisme til udveksling af oplysninger vedrørende ligestilling mellem mænd og kvinder og samling af viden. Det sikrer tæt samarbejde mellem instituttet og kompetente myndigheder i medlemsstaterne.

5. Ekspertforummet har direktøren som formand eller, i dennes fravær, en stedfortræder fra instituttet. Det mødes regelmæssigt efter indkaldelse fra direktøren eller efter anmodning fra mindst en tredjedel af dets medlemmer, dog mindst én gang om året. Procedurer for ekspertforummets virksomhed fastsættes i instituttets forretningsorden og offentliggøres.

6. Repræsentanter fra Kommissionens tjenestegrene deltager i ekspertforummets arbejde.

7. Institutet yder ekspertforummet den nødvendige tekniske og logistiske bistand og varetager sekretariatsfunktionen i forbindelse med møderne.

8. Direktøren kan indbyde eksperter eller repræsentanter for relevante økonomiske sektorer, arbejdsgivere, fagforeninger, faglige eller videnskabelige organer eller ikke-statslige organisationer med anerkendt ekspertise af relevans for instituttets arbejde til at samarbejde om bestemte opgaver og til at deltage i de relevante aktiviteter i ekspertforummet.

Artikel 12

Direktøren

1. Institutet ledes af en direktør, der udnævnes af bestyrelsen på grundlag af en liste over kandidater opstillet af Kommissionen efter en generel udvælgelsesprøve, som finder sted efter indkaldelse af interessetilkendegivelser i *Den Europæiske Unions Tidende* og andre steder. Inden udnævnelsen skal den ansøger, bestyrelsen vælger, indkaldes til høring i Europa-Parlamentets kompetente udvalg for at afgive en erklæring og besvare spørgsmål fra udvalgsmedlemmerne.

2. Direktørens mandat er på fem år. Efter forslag fra Kommissionen og efter evaluering kan mandatet forlænges en gang med højst fem år. I forbindelse med evalueringen skal Kommissionen navnlig vurdere:

- a) de resultater, der er opnået i den første mandatperiode, og måden, hvorpå de er opnået
- b) instituttets opgaver og behov de kommende år.

3. Under bestyrelsens tilsyn er direktøren ansvarlig for:

- a) gennemførelse af de i artikel 3 omhandlede opgaver
- b) udarbejdelse og gennemførelse af instituttets treårige og årlige arbejdsprogrammer

c) forberedelse af bestyrelsens og ekspertforummets møder

Artikel 14

d) udarbejdelse og offentliggørelse af den årlige rapport, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2

Opstilling af budget

e) alle personaleanliggende, herunder navnlig udøvelse af de beføjelser, som artikel 13, stk. 3, indeholder bestemmelser om

1. Alle instituttets indtægter og udgifter skal anslås for hvert regnskabsår, der er sammenfaldende med kalenderåret, og opføres på instituttets driftsbudget.

f) instituttets daglige ledelse

2. Indtægterne og udgifterne på instituttets budget skal balancere.

g) gennemførelse af effektive overvågnings- og evalueringsprocedurer vedrørende instituttets resultater set i forhold til målene for instituttet ved anvendelse af fagligt anerkendte standarder. Direktøren aflægger årligt beretning over for bestyrelsen om resultaterne af denne overvågning.

3. Instituttets indtægter omfatter ud over andre indtægter:

a) et tilskud fra Fællesskabet, der opføres på Den Europæiske Unions almindelige budget (sektion »Kommissionen«)

4. Direktøren er, for så vidt angår forvaltningen af sine opgaver, ansvarlig over for bestyrelsen, og deltager i dens møder uden stemmeret. Direktøren kan desuden af Europa-Parlamentet blive opfordret til under en høring at aflægge rapport om vigtige spørgsmål, der vedrører instituttets aktiviteter.

b) betaling for udførte tjenesteydelser

c) eventuelle finansielle bidrag fra de i artikel 8 omhandlede organisationer eller tredjelande, og

5. Direktøren er instituttets retlige repræsentant.

d) eventuelle frivillige bidrag fra medlemsstaterne.

4. Instituttets udgifter omfatter bl.a. vederlag til personale, administrations- og infrastrukturudgifter samt driftsudgifter.

Artikel 13

Personale

1. Vedtægten for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber som fastsat ved forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽¹⁾ og de regler, som De Europæiske Fællesskabers institutioner sammen har vedtaget om anvendelsen af denne vedtægt og disse ansættelsesvilkår, finder anvendelse på instituttets personale.

5. Bestyrelsen udarbejder hvert år på grundlag af et udkast fra direktøren et overslag over instituttets indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår. Bestyrelsen sender senest den 31. marts overslaget, som skal omfatte en foreløbig stillingsfortegnelse, til Kommissionen.

2. Bestyrelsen vedtager efter aftale med Kommissionen de nødvendige gennemførelsesbestemmelser under iagttagelse af artikel 110 i vedtægten. Bestyrelsen kan vedtage bestemmelser, der gør det muligt at ansætte nationale eksperter, som medlemsstaterne udsender til instituttet.

6. Kommissionen sender overslaget til budgetmyndigheden sammen med det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget.

3. Over for sit personale udøver instituttet de beføjelser, der tilkommer ansættelsesmyndigheden.

7. På grundlag af overslaget opfører Kommissionen de beløb, som den anser for nødvendige på baggrund af stillingsfortegnelsen, og det tilskud, der ydes over det almindelige budget, i det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget, som forelægges for budgetmyndigheden i overensstemmelse med traktatens artikel 272.

8. Budgetmyndigheden fastsætter de bevillinger, der er til rådighed i form af tilskud til instituttet, og vedtager instituttets stillingsfortegnelse.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 723/2004 (EUT L 124 af 27.4.2004, s. 1).

9. Bestyrelsen vedtager instituttets budget. Det bliver endeligt, når Den Europæiske Unions almindelige budget er endeligt vedtaget. Om nødvendigt tilpasses det i overensstemmelse hermed.

10. Bestyrelsen underretter snarest muligt budgetmyndigheden om eventuelle projekter, som den har til hensigt at gennemføre, og som kan få væsentlige finansielle følger for finansieringen af instituttets budget, navnlig projekter, som vedrører fast ejendom, såsom leje eller køb af bygninger. Den underretter Kommissionen herom.

Når en af budgetmyndighedens parter har meddelt, at den agter at fremsætte en udtalelse, sender den bestyrelsen denne inden for en frist på seks uger regnet fra underretningen om projektet.

Artikel 15

Gennemførelse af budgettet

1. Direktøren gennemfører instituttets budget.
2. Instituttets regnskabsfører sender senest den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår det foreløbige regnskab ledsaget af en beretning om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Kommissionens regnskabsfører. Kommissionens regnskabsfører konsoliderer de foreløbige årsregnskaber for institutionerne og de decentraliserede organer i overensstemmelse med artikel 128 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002.
3. Senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår sender Kommissionens regnskabsfører instituttets foreløbige årsregnskab ledsaget af den i stk. 2 nævnte beretning til Revisionsretten. Beretningen sendes tillige til Europa-Parlamentet og Rådet.
4. Ved modtagelsen af Revisionsrettens bemærkninger om instituttets foreløbige årsregnskab, opstiller direktøren, i medfør af artikel 129 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, på eget ansvar instituttets endelige årsregnskab og sender det til bestyrelsen med henblik på udtalelse.
5. Bestyrelsen afgiver udtalelse om instituttets endelige årsregnskab.
6. Direktøren sender senest den 1. juli efter det afsluttede regnskabsår det endelige årsregnskab ledsaget af bestyrelsens udtalelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.
7. Det endelige årsregnskab offentliggøres.
8. Direktøren sender senest den 30. september Revisionsretten et svar på dennes bemærkninger. Dette svar sendes ligeledes til bestyrelsen.

9. Hvis Europa-Parlamentet anmoder om det, forelægger direktøren det alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende, jf. forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 artikel 146, stk. 3.

10. Senest den 30. april i år N + 2 meddeler Europa-Parlamentet efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, direktøren decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret N.

11. Instituttets finansielle bestemmelser vedtages af bestyrelsen efter høring af Kommissionen. De må kun afvige fra forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002, såfremt dette er nødvendigt som følge af instituttets særlige behov, og kun hvis Kommissionen på forhånd giver sit samtykke

Artikel 16

Sprog

1. Bestemmelserne i forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område ⁽¹⁾, finder anvendelse på instituttet.
2. Det for instituttets virksomhed nødvendige oversættelsesarbejde udføres i princippet af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer, oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 2965/94 ⁽²⁾.

Artikel 17

Privilegier og immuniteter

Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter gælder for instituttet.

Artikel 18

Erstatningsansvar

1. Instituttets ansvar i kontraktforhold bestemmes efter den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.

Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til voldgiftsbestemmelser i de af instituttet indgåede aftaler.

⁽¹⁾ EFT 17 af 6.10.1958, s. 385. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2965/94 af 28. november 1994 om oprettelse af et oversættelsescenter for Den Europæiske Unions organer (EFT L 314 af 7.12.1994, s. 1). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 920/2005 (EUT L 156 af 18.6.2005, s. 3).

2. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold skal instituttet i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, erstatte skader forvoldt af instituttet eller af dets ansatte under udøvelsen af deres hverv.

Domstolen har kompetence til at afgøre enhver tvist vedrørende erstatning for sådanne skader.

Artikel 19

Tredjelandes deltagelse

1. Lande, som har indgået aftaler med Fællesskabet, der indebærer, at de har indført og anvender fællesskabsretten på de områder, der omfattes af denne forordning, kan deltage i instituttets arbejde.

2. I de relevante bestemmelser i sådanne aftaler fastsættes de nærmere bestemmelser om bl.a. karakteren, omfanget og udformningen af disse landes deltagelse i instituttets arbejde, herunder bestemmelser om deltagelse i initiativer, der iværksættes af instituttet, samt med hensyn til finansielle bidrag og personale. Hvad angår personaleanliggender, skal disse aftaler under alle omstændigheder være i overensstemmelse med vedtægten for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber.

Artikel 20

Evaluerings

1. Senest den 18. januar 2010 lader instituttet foretage en uafhængig ekstern evaluering af sine resultater på grundlag af retningslinjer, der fastlægges af bestyrelsen efter aftale med Kommissionen. Evalueringen omfatter instituttets indvirkning på fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder og en analyse af synergivirkningerne. Den dækker navnlig det eventuelle behov for at ændre eller udvide instituttets opgaver, herunder de finansielle følger af en sådan eventuel ændring eller udvidelse. Evalueringen omfatter endvidere en undersøgelse af, hvorvidt forvalt-

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2006

På Europa-Parlamentets vegne

J. BORRELL FONTELLES

Formand

ningsstrukturen er hensigtsmæssig for udførelsen af instituttets opgaver. I evalueringen tages der hensyn til de berørte parter synspunkter, både på fællesskabsplan og på nationalt plan.

2. Bestyrelsen træffer efter aftale med Kommissionen afgørelse om tidspunktet for fremtidige evalueringer under hensyntagen til den evaluering, der er nævnt i stk. 1.

Artikel 21

Revisionsklausul

Bestyrelsen gennemgår konklusionerne af evalueringen, som er nævnt i artikel 20, og retter i givet fald henstillinger til Kommissionen om ændringer i instituttet, dets arbejdsgange og dets kommissorium. Kommissionen sender evalueringsrapporten og henstillingerne til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget og offentliggør dem. Efter at have gennemgået evalueringsrapporten og henstillingerne kan Kommissionen forelægge de forslag vedrørende denne forordning, som den finder nødvendige.

Artikel 22

Administrativ kontrol

Instituttets virke er underlagt ombudsmandens tilsyn i overensstemmelse med traktatens artikel 195.

Artikel 23

Påbegyndelse af instituttets virksomhed

Instituttet skal være operationelt snarest muligt og under alle omstændigheder senest den 19. januar 2008.

Artikel 24

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

På Rådets vegne

J. KORKEAOJA

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2006/126/EF**af 20. december 2006****om kørekort (omarbejdning)****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 71,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 91/439/EØF af 29. juli 1991 om køre-
kort ⁽³⁾ er adskillige gange blevet ændret væsentligt. I
forbindelse med nye ændringer af nævnte direktiv bør
der af hensyn til klarheden foretages en omarbejdning af
de pågældende bestemmelser.

(2) Kørekortreglerne er nødvendige elementer i den fælles
transportpolitik, bidrager til at forbedre færdselssikker-
heden på vejene og fremmer den frie bevægelighed for
personer, som bosætter sig i en anden medlemsstat end
den, der har udstedt deres kørekort. De individuelle trans-
portmidlers store udbredelse betyder, at det fremmer
personers frie bevægelighed og etableringsfrihed, hvis de
er i besiddelse af et kørekort, som værtsstaten godkender.
Trods fremskridt med harmonisering af kørekortreglerne
findes der stadig væsentlige forskelle mellem medlemssta-
terne for så vidt angår hyppigheden for kørekortfornyelse
og med hensyn til køretøjskategorier, hvor der er behov
for yderligere harmonisering, hvis Fællesskabets politik
skal realiseres.

(3) Medlemsstaterne har efter direktiv 91/439/EØF mulighed
for at fastsætte nationale bestemmelser om gyldighedspe-
rioden, og det betyder, at der samtidig gælder forskellige
regler i forskellige medlemsstater, og at der nu er over
110 forskellige gyldige kørekortmodeller i omløb i
medlemsstaterne. Det gør forholdene uigennemskuelige
for borgerne, ordensmagten og de administrationer, der
har ansvaret for at forvalte kørekortene, og det fører til
forfalskning af dokumenter, der kan være flere årtier
gamle.

(4) For at enhedsmodellen til kørekort i EF ikke blot skal
blive en ekstra model ved siden af de 110, der findes i
forvejen, bør medlemsstaterne træffe alle de fornødne
foranstaltninger til at udstede denne enhedsmodel til alle
kørekortindehavere.

(5) Dette direktiv bør ikke berøre en eksisterende førerret,
der er tildelt eller erhvervet inden direktivets anvendelses-
dato.

(6) Kørekort anerkendes gensidigt. Medlemsstaterne bør
kunne anvende den gyldighedsperiode, der foreskrives i
dette direktiv, på et kørekort uden begrænset admini-
strativ gyldighedsperiode, der er udstedt af en anden
medlemsstat, og hvis indehaver har været bosat på deres
område i mere end to år.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 30.4.2004, s. 34.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 23.2.2005 (EUT C 304 E af
1.12.2005, s. 202), Rådets fælles holdning af 18.9.2006 (EUT C 295 E
af 5.12.2006, s. 1) og Europa-Parlamentets holdning af 14.12.2006
(endnu ikke offentliggjort i EUT). Rådets afgørelse af 19.12.2006.

⁽³⁾ EFT L 237 af 24.8.1991, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets
og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s.
1).

(7) Ved at indføre en administrativ gyldighedsperiode for nye
kørekort opnår man i forbindelse med den periodiske
fornyelse dels at tage den nyeste teknik til bekæmpelse af
forfalskning i brug, dels at gennemføre lægeundersøgelser
eller andre foranstaltninger, som medlemsstaterne fore-
skriver.

- (8) Af hensyn til færdselssikkerheden bør der fastsættes mindstekrav for udstedelse af kørekort. Normerne for køreprøver og for udstedelse af kørekort skal harmoniseres. Med henblik herpå bør det fastsættes, hvilke kundskaber og færdigheder samt hvilken adfærd der må kræves for at føre motorkøretøjer, køreprøven bør baseres på disse parametre, og mindstekravene med hensyn til fysisk og psykisk egnethed til at føre sådanne køretøjer bør defineres på ny.
- (9) Der bør på udstedelsestidspunktet og derefter med jævne mellemrum fremlægges bevis for, at førere af køretøjer, der benyttes til person- eller godstransport, opfylder mindstekravene med hensyn til fysisk og psykisk egnethed til at føre et motorkøretøj. En sådan regelmæssig kontrol i overensstemmelse med nationale regler af, at mindstekravene overholdes, vil bidrage til personers frie bevægelighed, forhindre konkurrenceforvridning og bedre tage hensyn til, at førerne af sådanne køretøjer har et særligt ansvar. Medlemsstaterne bør kunne stille krav om lægeundersøgelser for at sikre, at mindstekravene med hensyn til fysisk og psykisk egnethed til at føre andre motorkøretøjer er opfyldt. Af hensyn til gennemskueligheden bør sådanne lægeundersøgelser tidsmæssigt falde sammen med kørekortfornyelsen, og deres hyppighed bør således være bestemt af kørekortets gyldighedsperiode.
- (10) Det er nødvendigt yderligere at skærpe princippet om gradvis adgang til at erhverve kørekort til de forskellige kategorier af tohjulede køretøjer og til de forskellige kategorier af køretøjer til person- eller godstransport.
- (11) Medlemsstaterne bør dog kunne sætte en højere aldersgrænse for at føre visse kategorier af køretøjer med henblik på at fremme færdselssikkerheden yderligere; medlemsstaterne bør under særlige omstændigheder kunne sætte aldersgrænsen lavere for at tage hensyn til nationale forhold.
- (12) Definitionerne af kategorierne bør i højere grad afspejle de pågældende køretøjers tekniske egenskaber og de færdigheder, der er nødvendige for at føre køretøjerne.
- (13) Formålet med at indføre en kørekortkategori for knallerter er navnlig at øge færdselssikkerheden for de yngste trafikanter, som ifølge statistikkerne er dem, der oftest rammes af trafikulykker.
- (14) Der bør vedtages særlige bestemmelser med henblik på at lette fysisk handicappedes adgang til at føre et køretøj.
- (15) Medlemsstaterne bør desuden ud fra hensynet til færdselssikkerheden kunne anvende de nationale forskrifter for inddragelse, suspension, fornyelse og annullation af kørekortet for alle kørekortindehavere, som har deres sædvanlige bopæl på deres område.
- (16) Den kørekortmodel, der er fastlagt i direktiv 91/439/EØF, bør afløses af en enhedsmodel i form af et plastikkort. Denne kørekortmodel må samtidig tilpasses, fordi der indføres en ny kørekortkategori for knallerter og en ny kørekortkategori for motorcykler.
- (17) Indførelse af en valgfri mikrochip i den nye plastikkortmodel til kørekort skal give medlemsstaterne mulighed for at forbedre beskyttelsen mod forfalskninger yderligere. Medlemsstaterne bør have mulighed for også at anføre nationale data på chippen, når blot det ikke griber ind i almindeligt tilgængelige data. De tekniske krav til mikrochippen bør fastsættes af Kommissionen med bistand fra Kørekortudvalget.
- (18) Der bør fastlægges mindstekrav for adgang til erhvervet som køreprøvesagkyndig og for uddannelse til køreprøvesagkyndig med det formål at forbedre disses kundskaber og færdigheder og derved sikre en mere objektiv bedømmelse af kørekortansøgere og nå frem til mere harmoniserede køreprøver.
- (19) Kommissionen bør kunne foretage en tilpasning af bilag I til VI til den videnskabelige og tekniske udvikling.
- (20) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (21) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelser til at fastlægge de nødvendige kriterier for anvendelse af dette direktiv. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, bør foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

(22) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af deres omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(23) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes pligt til at overholde fristerne for gennemførelse i national ret og anvendelse af de direktiver, der er opført i bilag VII, del B —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Kørekortmodel

1. Medlemsstaterne indfører et nationalt kørekort baseret på den EF-model, der er fastsat i bilag I, efter bestemmelserne i dette direktiv. Nationalitetsbetegnelse for den medlemsstat, der har udstedt et kørekort, skal fremgå af mærket på side 1 i EF-modellen til kørekortet.

2. Medlemsstaterne kan med forbehold af databeskyttelsesreglerne udstyre kørekortet med et lagermedium (mikrochip), så snart Kommissionen efter proceduren i artikel 9, stk. 2, har fastsat de i bilag I omhandlede krav til mikrochippen, der ved supplerung af dette direktiv har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv. Disse krav omfatter EF-typegodkendelse, der først må udstedes, når det er påvist, at chippen kan modstå forsøg på at manipulere med eller ændre dataindholdet.

3. Mikrochippen skal indeholde de harmoniserede kørekort-data, der er angivet i bilag I.

Efter høring af Kommissionen kan medlemsstaterne indlæse yderligere data, forudsat at det på ingen måde griber ind i gennemførelsen af dette direktiv.

Kommissionen kan efter proceduren i artikel 9, stk. 2, ændre bilag I med henblik på at sikre den fremtidige interoperabilitet.

4. Med samtykke fra Kommissionen kan medlemsstaterne tilpasse modellen i bilag I i det omfang, edb-behandling af kørekortet gør det påkrævet.

Artikel 2

Gensidig anerkendelse

1. De kørekort, som medlemsstaterne udsteder, anerkendes gensidigt.

2. Når indehaveren af et gyldigt nationalt kørekort, der ikke har den i artikel 7, stk. 2, omhandlede administrative gyldighedsperiode, får sædvanlig bopæl i en anden medlemsstat end den, der har udstedt kørekortet, kan værtsmedlemsstaten anvende den i nævnte artikel omhandlede administrative gyldighedsperiode på kørekortet ved at forny kørekortet fra to år efter den dato, hvor indehaveren har fået sin sædvanlige bopæl på dens område.

Artikel 3

Forholdsregler mod forfalskning

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at undgå risiko for, at kørekort forfalskes, også for kørekort af ældre modeller udstedt inden dette direktivs ikrafttræden. De underretter Kommissionen herom.

2. Det materiale, der anvendes til kørekortet, jf. bilag I, skal sikres mod forfalskning ved anvendelse af specifikationer, der ved supplerung af dette direktiv har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, og som Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 9, stk. 2. Medlemsstaterne kan frit indføre yderligere sikkerhedselementer.

3. Medlemsstaterne skal sikre, at alle kørekort, der udstedes eller er i omløb, senest 19. januar 2033 opfylder alle direktivets krav.

Artikel 4

Kategorier, definitioner og alderskrav

1. Det i artikel 1 omhandlede kørekort giver ret til at føre de kategorier af motorkøretøjer, der er defineret nedenfor. Det kan udstedes fra den aldersgrænse, der er fastsat for hver kategori. Ved et motorkøretøj forstås ethvert køretøj, som er forsynet med motor som drivkraft, og som kan køre på vej ved egen kraft, men som ikke kører på skinner.

2. Knallerter: — aldersgrænsen for trehjulede motorcykler over 15 kW fastsættes til 21 år.
- kategori AM:
- tohjulede eller trehjulede køretøjer, hvis konstruktivt bestemte maksimale hastighed er 45 km/t, som defineret i artikel 1, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/24/EF af 18. marts 2002 om standardtypegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer ⁽¹⁾ (bortset fra knallerter, hvis konstruktivt bestemte maksimale hastighed er 25 km/t eller derunder), og lette quadricykler som defineret i artikel 1, stk. 3, litra a), i direktiv 2002/24/EF
 - aldersgrænsen for kategori AM fastsættes til 16 år.
3. Motorcykler med eller uden sidevogn og trehjulede motorcykler:
- ved »motorcykel« forstås tohjulede køretøjer med eller uden sidevogn, som defineret i artikel 1, stk. 2, litra b), i direktiv 2002/24/EF
 - ved »trehjulet motorcykel« forstås et køretøj med tre symmetrisk monterede hjul, som defineret i artikel 1, stk. 2, litra c), i direktiv 2002/24/EF
- a) kategori A1:
- motorcykler med et maksimalt slagvolumen på 125 cm³, en maksimal effekt på 11 kW og et forhold mellem effekt og vægt på ikke over 0,1 kW/kg
 - trehjulede motorcykler med en maksimal effekt på 15 kW
 - aldersgrænsen for kategori A1 fastsættes til 16 år
- b) kategori A2:
- motorcykler med en maksimal effekt på 35 kW og et forhold mellem effekt og vægt på ikke over 0,2 kW/kg og ikke afledt af motorcykler med mere end den dobbelte maksimale effekt
 - aldersgrænsen for kategori A2 fastsættes til 18 år
- c) kategori A:
- i) motorcykler
- aldersgrænsen for kategori A fastsættes til 20 år. Retten til at føre motorcykel i denne kategori er dog betinget af, at vedkommende person har mindst to års erfaring som fører af motorcykel på grundlag af et kategori A2-kørekort. Dette krav om tidligere erfaring kan dog fraviges, hvis ansøgeren er fyldt 24 år
- ii) trehjulede motorcykler med en effekt på over 15 kW
4. Biler:
- ved »bil« forstås ethvert motorkøretøj, der normalt er indrettet til at benyttes til person- eller godstransport på vej eller til at trække køretøjer til person- eller godstransport på vej. Definitionen omfatter også trolleybusser, dvs. køretøjer, der har forbindelse til en elektrisk ledning, og som ikke kører på skinner. Den omfatter ikke land- og skovbrugs-traktorer
 - ved »land- og skovbrugstraktor« forstås ethvert motorkøretøj på hjul eller bælte, som har mindst to aksler, og hvis væsentligste funktion ligger i dets trækraft, og som endvidere specielt er indrettet til at trække, skubbe, bære eller drive visse redskaber, maskiner eller påhængskøretøjer, der benyttes i land- eller skovbrug, og som kun sekundært benyttes til person- eller godstransport på vej eller til på vej at trække køretøjer, der benyttes til person- eller godstransport
- a) kategori B1:
- quadricykler som defineret i artikel 1, stk. 3, litra b), i direktiv 2002/24/EF
 - aldersgrænsen for kategori B1 fastsættes til 16 år
 - kategori B1 er valgfri; i medlemsstater, der ikke benytter denne kørekortkategori, kræves der kørekort til kategori B for at føre sådanne køretøjer
- b) kategori B:
- biler med en tilladt totalmasse på ikke over 3 500 kg, som er konstrueret og fremstillet til befordring af højst otte personer foruden føreren; til biler i denne kategori kan der kobles et påhængskøretøj med en tilladt totalmasse på ikke over 750 kg.
- Med forbehold af typegodkendelsesbestemmelserne for de pågældende køretøjer kan der til biler af denne kategori kobles et påhængskøretøj med en tilladt totalmasse på over 750 kg, dog således at de sammenkoblede køretøjers tilladte totalmasse ikke overstiger 4 250 kg. Vejer en sådan enhed mere end 3 500 kg, skal medlemsstaterne i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag V fastsætte, at enheden kun må føres efter
- en afsluttet uddannelse heri, eller
 - en bestået prøve i færdigheder og adfærd.

⁽¹⁾ EFT L 124 af 9.5.2002, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2005/30/EF (EUT L 106 af 27.4.2005, s. 17).

Medlemsstaterne kan også kræve både uddannelse og bestået prøve i færdigheder og adfærd.

Medlemsstaterne angiver retten til at føre sådanne enheder på kørekortet ved hjælp af den relevante EF-kode.

Aldersgrænsen for kategori B fastsættes til 18 år

c) kategori BE:

— med forbehold af typegodkendelsesbestemmelserne for de pågældende køretøjer enheder af sammenkoblede køretøjer, som består af et trækkende køretøj af kategori B og en påhængs- eller sættevogn, hvor påhængs- eller sættevognens tilladte totalmasse ikke overstiger 3 500 kg

— aldersgrænsen for kategori BE fastsættes til 18 år

d) kategori C1:

biler, bortset fra biler af kategori D1 eller D, som har en tilladt totalmasse på over 3 500 kg, men ikke over 7 500 kg, og som er konstrueret og fremstillet til befording af højst otte personer foruden føreren; til biler af denne kategori kan der kobles et påhængskøretøj med en tilladt totalmasse på ikke over 750 kg

e) kategori C1E:

— med forbehold af typegodkendelsesbestemmelserne for de pågældende køretøjer enheder af sammenkoblede køretøjer, som består af et trækkende køretøj af kategori C1 og en påhængs- eller sættevogn med en tilladt totalmasse på over 750 kg, dog således, at de sammenkoblede køretøjers tilladte totalmasse ikke overstiger 12 000 kg

— med forbehold af typegodkendelsesbestemmelserne for de pågældende køretøjer enheder af sammenkoblede køretøjer, som består af et trækkende køretøj af kategori B og en påhængs- eller sættevogn med en tilladt totalmasse på over 3 500 kg, dog således, at de sammenkoblede køretøjers tilladte totalmasse ikke overstiger 12 000 kg

— aldersgrænsen for kategori C1 og C1E fastsættes til 18 år, jf. dog bestemmelserne om førere af sådanne køretøjer i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/59/EF af 15. juli 2003 om grundlæggende kvalifikationskrav og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EUT L 226 af 10.9.2003, s. 4. Ændret ved Rådets direktiv 2004/66/EF (EUT L 168 af 1.5.2004, s. 35).

f) kategori C:

biler, bortset fra biler af kategori D1 eller D, som har en tilladt totalmasse på over 3 500 kg, og som er konstrueret og fremstillet til befording af højst otte personer foruden føreren; til biler af denne kategori kan der kobles et påhængskøretøj med en tilladt totalmasse på ikke over 750 kg

g) kategori CE:

— med forbehold af typegodkendelsesbestemmelserne for de pågældende køretøjer enheder af sammenkoblede køretøjer, som består af et trækkende køretøj af kategori C og en påhængs- eller sættevogn med en tilladt totalmasse på over 750 kg

— aldersgrænsen for kategori C og CE fastsættes til 21 år, jf. dog bestemmelserne om førere af sådanne køretøjer i direktiv 2003/59/EF

h) kategori D1:

biler, der er konstrueret og fremstillet til befording af højst 16 personer foruden føreren, og som er højst 8 m lange; til biler af denne kategori kan der kobles et påhængskøretøj med en tilladt totalmasse på ikke over 750 kg

i) kategori D1E:

— med forbehold af typegodkendelsesbestemmelserne for de pågældende køretøjer enheder af sammenkoblede køretøjer, som består af et trækkende køretøj af kategori D1 og et påhængskøretøj med en tilladt totalmasse på over 750 kg

— aldersgrænsen for kategori D1 og D1E fastsættes til 21 år, jf. dog bestemmelserne om førere af sådanne køretøjer i direktiv 2003/59/EF

j) kategori D:

biler, der er konstrueret og fremstillet til befording af over otte personer foruden føreren; til biler af denne kategori kan der kobles et påhængskøretøj med en tilladt totalmasse på ikke over 750 kg

k) kategori DE:

— med forbehold af typegodkendelsesbestemmelserne for de pågældende køretøjer enheder af sammenkoblede køretøjer, som består af et trækkende køretøj af kategori D og et påhængskøretøj med en tilladt totalmasse på over 750 kg

- aldersgrænsen for kategori D og DE fastsættes til 24 år, jf. dog bestemmelserne om førere af sådanne køretøjer i direktiv 2003/59/EF.

Artikel 5

Vilkår og begrænsninger

5. Med samtykke fra Kommissionen kan medlemsstaterne undtage visse særlige typer motorkøretøjer, som f.eks. specialkøretøjer til handicappede, fra anvendelsen af denne artikel.

Medlemsstaterne kan undtage køretøjer, der benyttes eller kontrolleres af de væbnede styrker og civilforsvaret, fra anvendelsen af dette direktiv.

6. Medlemsstaterne kan hæve eller sænke aldersgrænsen for udstedelse af kørekort:

a) for kategori AM ned til 14 år eller op til 18 år

b) for kategori B1 op til 18 år

c) for kategori A1 op til 17 eller 18 år

- såfremt der er to års forskel mellem aldersgrænsen for kategori A1 og aldersgrænsen for kategori A2, og

- der kræves mindst to års erfaring med motorcykler i kategori A2, før der kan gives tilladelse til at føre motorcykler i kategori A, jf. artikel 4, stk. 3, litra c, nr. i)

d) for kategori B og BE ned til 17 år.

Medlemsstaterne kan nedsætte aldersgrænsen for kategori C til 18 år og for kategori D til 21 år for:

a) køretøjer, der benyttes af brandvæsenet, og køretøjer, der benyttes til opretholdelse af den offentlige orden

b) køretøjer, der afprøves på vej i forbindelse med reparation eller vedligeholdelse.

Kørekort, der i overensstemmelse med dette stykke udstedes til personer, der er yngre end angivet i stk. 2-4, er kun gyldige på den udstedende medlemsstats område, indtil indehaveren af kørekortet når den aldersgrænse, der er fastsat i stk. 2-4.

Medlemsstaterne kan anerkende gyldigheden på deres område af kørekort, der er udstedt til førere under den aldersgrænse, der er fastsat i stk. 2-4.

1. Kørekortet skal bære påtegning om, på hvilke vilkår indehaveren må køre.

2. Når kørsel på grund af fysiske handicap kun må ske i særlige typer køretøjer eller i særligt indrettede køretøjer, skal den i artikel 7 omhandlede prøve i færdigheder og adfærd foregå i et sådant køretøj.

Artikel 6

Trinvis erhvervelse og ækvivalens mellem kategorier

1. For udstedelse af kørekort gælder følgende betingelser:

a) kørekort til kategori C1, C, D1 og D kan kun udstedes til førere, der allerede har kørekort til kategori B

b) kørekort til kategori BE, C1E, CE, D1E og DE kan kun udstedes til førere, der allerede har kørekort til henholdsvis kategori B, C1, C, D1 og D.

2. Gyldigheden af et kørekort fastsættes således:

a) kørekort til kategori C1E, CE, D1E eller DE giver ret til at føre sammenkoblede køretøjer af kategori BE

b) kørekort til kategori CE giver ret til at føre køretøjer af kategori DE, når indehaveren allerede har kørekort til kategori D

c) kørekort til kategori CE og DE giver ret til at føre sammenkoblede køretøjer af henholdsvis kategori C1E og D1E

d) kørekort til en hvilken som helst kategori giver ret til at føre køretøjer af kategori AM. En medlemsstat kan dog for kørekort, der udstedes på sit område, begrænse ækvivalensen for kategori AM til kategori A1, A2 og A, hvis den pågældende medlemsstat kræver en praktisk prøve som en betingelse for at opnå kørekort til kategori AM

e) kørekort til kategori A2 gælder også for kategori A1

f) kørekort til kategori A, B, C eller D giver ret til at føre henholdsvis kategori A1, A2, B1, C1 og D1.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte følgende ækvivalensregler for så vidt angår kørsel på deres område:

- a) kørekort til kategori B kan ligeledes give ret til at føre trehjulede motorcykler med en effekt på over 15 kW, forudsat at indehaveren af kategori B-kørekortet er fyldt 21 år
- b) kørekort til kategori B kan ligeledes give ret til at føre motorcykler af kategori A1.

Da dette stykke kun gælder på deres område, skal medlemsstaterne ikke angive på kørekortet, at indehaveren har ret til at føre disse køretøjer.

4. Efter høring af Kommissionen kan medlemsstaterne på deres område tillade kørsel med:

- a) køretøjer af kategori D1 (med en tilladt totalmasse på ikke over 3 500 kg, heri ikke iberegnet specialiseret udstyr bestemt til transport af handicappede) for førere, som er fyldt 21 år, og som i mindst to år har haft kørekort til kategori B, forudsat at kørslen finder sted i socialt øjemed for en ikke-kommerciel organisation, og uden at føreren modtager vederlag herfor
- b) køretøjer med en tilladt totalmasse på over 3 500 kg for førere, som er fyldt 21 år, og som i mindst to år har haft kørekort til kategori B, forudsat at køretøjerne hovedsagelig anvendes stationært til instruktions- eller rekreativ formål, anvendes i socialt øjemed af en ikke-kommerciel organisation og er ændret således, at de ikke kan tjene til befordring af mere end ni personer eller til transport af andre varer end dem, der er absolut nødvendige for det relevante formål.

Artikel 7

Udstedelse, gyldighedsperiode og fornyelse

1. Udstedelse af kørekort er betinget af:

- a) at ansøgeren består en prøve i færdigheder og adfærd samt en teoretisk prøve og opfylder de lægelige minimumskrav, jf. bilag II og III
- b) at ansøgere om kørekort til kategori AM består en teoretisk prøve alene; medlemsstaterne kan for denne kategori kræve, at ansøgeren består en prøve i færdigheder og adfærd og opfylder kravene ved en lægeundersøgelse.

For trehjulede motorcykler og quadricykler af denne kategori kan medlemsstaterne indføre en særskilt prøve i færdigheder og adfærd. Med henblik på køretøjer af kategori AM kan en national kode anføres på kørekortet

c) at ansøgere om kørekort til kategori A2 eller kategori A, som opfylder kravet om mindst to års erfaring med en motorcykel i henholdsvis kategori A1 eller A2, har bestået en prøve i færdigheder og adfærd alene eller har gennemført en uddannelse som omhandlet i bilag VI

d) at ansøgeren har gennemført en uddannelse eller bestået en prøve i færdigheder og adfærd eller har gennemført en uddannelse og bestået en prøve i færdigheder og adfærd i overensstemmelse med bilag V, for så vidt angår kategori B med henblik på at føre et sammenkoblet køretøj, som defineret i artikel 4, stk. 4, litra b), andet afsnit

e) at ansøgeren har sin sædvanlige bopæl i den medlemsstat, der udsteder kørekortet, eller fremlægger bevis for at have været studerende dér i mindst seks måneder.

2. a) Fra den 19. januar 2013 har de kørekort, medlemsstaterne udsteder til kategori AM, A1, A2, A, B, B1 og BE, en administrativ gyldighedsperiode på 10 år.

En medlemsstat kan vælge at udstede disse kørekort med en administrativ gyldighedsperiode på op til 15 år.

b) Fra den 19. januar 2013 har de kørekort, medlemsstaterne udsteder til kategori C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 og D1E, en administrativ gyldighedsperiode på 5 år.

c) Når et kørekort fornyes, kan der udløses en ny administrativ gyldighedsperiode for en eller flere andre kategorier, som indehaveren har føreret til, for så vidt dette er i overensstemmelse med betingelserne i dette direktiv.

d) Den i artikel 1 omhandlede mikrochip er ikke en forudsætning for, at kørekortet er gyldigt. En mistet, ulæselig eller på anden måde beskadiget mikrochip har ingen indvirkning på dokumentets gyldighed.

3. Fornyelse af et kørekort ved udløbet af den administrative gyldighedsperiode er betinget af:

- a) at mindstekravene med hensyn til fysisk og psykisk egnethed til at føre motorkøretøj, jf. bilag III, til enhver tid er opfyldt, når der er tale om kørekort til kategori C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 og D1E, og
- b) at ansøgeren har sin sædvanlige bopæl i den medlemsstat, der udsteder kørekortet, eller fremlægger bevis for at have været studerende dér i mindst seks måneder.

Ved fornyelse af kørekort til kategori A, A1, A2, AM, B, B1 og BE kan medlemsstaterne forlange kontrol af, at mindstekravene med hensyn til fysisk og psykisk egnethed til at føre motorkøretøj, jf. bilag III, er opfyldt.

Medlemsstaterne kan begrænse den administrative gyldighedsperiode fastsat i stk. 2 for kørekort til alle kategorier, som udstedes til nye førere, med henblik på at lade særlige foranstaltninger gælde for sådanne førere med det formål at forbedre trafikikkerheden.

Medlemsstaterne kan begrænse den administrative gyldighedsperiode for det første kørekort, som udstedes til nye førere for kategori C og D, til tre år med henblik på at lade særlige foranstaltninger gælde for sådanne førere med det formål at forbedre trafikikkerheden.

Medlemsstaterne kan begrænse den administrative gyldighedsperiode fastsat i stk. 2 for individuelle kørekort til alle kategorier, hvis der skønnes at være behov for hyppigere lægeundersøgelser eller andre særlige foranstaltninger som f.eks. begrænsninger som følge af trafikforseelser.

Medlemsstaterne kan begrænse den administrative gyldighedsperiode fastsat i stk. 2 for kørekort, hvis indehavere er bosat på deres område og er fyldt 50 år, med henblik på at indføre hyppigere lægeundersøgelser eller andre særlige foranstaltninger som f.eks. genopfriskningskurser. Denne begrænsede gyldighedsperiode kan kun indføres ved fornyelse af kørekortet.

4. Med forbehold af de nationale straffelove og -bestemmelser kan medlemsstaterne efter høring af Kommissionen ved udstedelsen af kørekort anvende deres nationale regler vedrørende andre betingelser end de i dette direktiv omhandlede.

5. a) Ingen person må være indehaver af mere end ét kørekort.

b) En medlemsstat skal nægte at udstede et kørekort, hvis den konstaterer, at ansøgeren har et kørekort i forvejen.

c) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger i medfør af litra b). De nødvendige foranstaltninger i forbindelse med udstedelse, erstatning, fornyelse eller udskiftning af et kørekort er at forhøre sig hos andre medlemsstater, når der er begrundet mistanke om, at ansøgeren har et andet kørekort i forvejen.

d) Med henblik på at lette den kontrol, der er omhandlet i litra b), benytter medlemsstaterne EU's kørekortnetværk, når det bliver operativt.

Med forbehold af artikel 2 skal en medlemsstat, når den udsteder et kørekort, med fornøden omhu sikre, at personen opfylder kravene i stk. 1 i nærværende artikel, og anvende de nationale bestemmelser om annullation eller inddragelse af

førerretten, hvis det konstateres, at kørekortet er udstedt, uden at kravene er opfyldt.

Artikel 8

Tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling

De ændringer, der er nødvendige for at tilpasse bilag I-VI til den videnskabelige og tekniske udvikling, vedtages efter proceduren i artikel 9, stk. 2.

Artikel 9

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et »kørekortudvalg«.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 10

Køreprøvesagkyndige

Fra dette direktivs ikrafttrædelsesdato skal køreprøvesagkyndige opfylde mindstekravene i bilag IV.

Køreprøvesagkyndige, der arbejder som sådanne inden 19. januar 2013, skal kun opfylde kravene til kvalitetssikring og regelmæssig efteruddannelse.

Artikel 11

Forskellige bestemmelser om ombytning, inddragelse, erstatning og anerkendelse af kørekort

1. Når indehaveren af et gyldigt nationalt kørekort udstedt i en medlemsstat får sædvanlig bopæl i en anden medlemsstat, kan han anmode om at få sit kørekort ombyttet med et tilsvarende kørekort. Den medlemsstat, der foretager ombytningen, skal kontrollere, hvilken kategori det hidtidige kørekort er gyldigt til.

2. Med forbehold af overholdelsen af territorialprincippet i straffelove og -bestemmelser kan bopælsmedlemsstaten på indehaveren af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat, anvende sine nationale bestemmelser vedrørende begrænsning, suspension, inddragelse eller annullation af førerretten og om nødvendigt med henblik herpå ombytte dette kørekort.

3. Den medlemsstat, der foretager ombytningen, tilbagesender det gamle kørekort til myndighederne i den medlemsstat, der har udstedt det, med oplysning om årsagen hertil.

4. En medlemsstat skal nægte at udstede et kørekort til en ansøger, hvis kørekort er begrænset, suspenderet eller inddraget i en anden medlemsstat.

En medlemsstat skal nægte at anerkende gyldigheden af ethvert kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat til en person, hvis kørekort er begrænset, suspenderet eller inddraget på førstnævnte stats område.

En medlemsstat kan også nægte at udstede et kørekort til en ansøger, hvis kørekort er annulleret i en anden medlemsstat.

5. Hvis et kørekort for eksempel er gået tabt eller er blevet stjålet, kan et andet kun udstedes af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor indehaveren har sin sædvanlige bopæl; disse foretager udstedelsen på grundlag af de oplysninger, som de ligger inde med, eller eventuelt på grundlag af en attestation fra de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der har udstedt det oprindelige kørekort.

6. Når en medlemsstat ombytter et kørekort udstedt af et tredjeland med et kørekort efter EF-modellen, skal der i kørekortet efter EF-modellen ske en påtegning herom samt ved enhver senere fornyelse eller erstatning heraf.

Ombytning kan kun ske, hvis det kørekort, der er udstedt af et tredjeland, afleveres til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der foretager ombytningen. Hvis indehaveren af et sådant kørekort flytter sin sædvanlige bopæl til en anden medlemsstat, kan denne anden medlemsstat undlade at anvende princippet om gensidig anerkendelse, jf. artikel 2.

Artikel 12

Sædvanlig bopæl

I dette direktiv forstås ved »sædvanlig bopæl« det sted, hvor en person sædvanligvis opholder sig, dvs. i mindst 185 dage inden for et kalenderår, som følge af sin personlige eller erhvervsmæssige tilknytning, eller, når der er tale om en person uden erhvervsmæssig tilknytning, som følge af den personlige tilknytning, der viser, at der består en tæt forbindelse mellem personen og dennes bopælssted.

Den sædvanlige bopæl for en person, hvis erhvervsmæssige tilknytning findes et andet sted end den personlige tilknytning, og som derfor skiftevis må opholde sig forskellige steder i to eller flere medlemsstater, anses dog for at befinde sig på det sted, hvortil den pågældende har personlig tilknytning, såfremt han med regelmæssige mellemrum vender tilbage hertil. Sidst-

nævnte betingelse kræves ikke opfyldt, hvis personen opholder sig i en anden medlemsstat med henblik på at udføre et tidsbegrænset hverv. Optagelse på en undervisningsinstitution indebærer ikke en ændring af den sædvanlige bopæl.

Artikel 13

Ækvivalensregler for kørekort, der ikke følger EF-modellen

1. Med samtykke fra Kommissionen fastlægger medlemsstaterne reglerne for ækvivalens mellem førerret, der er erhvervet inden dette direktivs gennemførelse, og de i artikel 4 definerede kategorier.

Efter høring af Kommissionen kan medlemsstaterne i deres nationale lovgivninger foretage de tilpasninger, der er nødvendige for gennemførelsen af artikel 11, stk. 4, 5 og 6.

2. Enhver førerret, som er tildelt inden 19. januar 2013, ophæves ikke og berøres ikke på nogen måde af bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 14

Evaluering

Kommissionen aflægger tidligst 19. januar 2018 rapport om gennemførelsen af dette direktiv, herunder om dets konsekvenser for færdselssikkerheden.

Artikel 15

Gensidig bistand

Medlemsstaterne bistår hinanden ved gennemførelsen af dette direktiv og udveksler oplysninger om udstedte, ombyggede, erstattede, forlængede eller annullerede kørekort. De benytter det EU-kørekortnet, der er oprettet til dette formål, når dette net er blevet operationelt.

Artikel 16

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 19. januar 2011 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 1, stk. 1, artikel 3, artikel 4, stk. 1, 2 og 3 samt stk. 4, litra b)-k), artikel 6, stk. 1, stk. 2, litra a), c), d) og e), artikel 7, stk. 1, litra b), c) og d), artikel 7, stk. 2, 3 og 5, artikel 8, 10, 13, 14 og 15 samt bilag I, punkt 2, bilag II, punkt 5.2 vedrørende kategori A1, A2 og A, bilag IV, V og VI. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser.

2. Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den 19. januar 2013.

3. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv. De nærmere regler for henvisningen og affattelsen af den nævnte oplysning fastsættes af medlemsstaterne.

4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 17

Ophævelse

Direktiv 91/439/EØF ophæves med virkning fra 19. januar 2013, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag VII, del B, angivne frister for gennemførelse af nævnte direktiv i national ret.

Artikel 2, stk. 4, i direktiv 91/439/EØF ophæves den 19. januar 2007.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses ved hjælp af sammenligningstabelen i bilag VIII.

Artikel 18

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 2, stk. 1, artikel 5, artikel 6, stk. 2, litra b), artikel 7, stk. 1, litra a), artikel 9, artikel 11, stk. 1, 3, 4, 5 og 6, artikel 12 samt bilag I, II og III anvendes fra den 19. januar 2009.

Artikel 19

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2006

På Europa-Parlamentets vegne

J. BORRELL FONTELLES

Formand

På Rådets vegne

J. KORKEAOJA

Formand

BILAG I

BESTEMMELSER VEDRØRENDE EF-MODELLEN TIL KØREKORT

1. De fysiske egenskaber ved EF-modellen til kørekort skal være i overensstemmelse med ISO-standard 7810 og 7816-1.

Kortet skal være fremstillet af polycarbonat.

Verifikationsmetoderne for kørekort med henblik på at sikre overensstemmelse med internationale standarder skal være i overensstemmelse med ISO 10373.

2. Kørekortets fysiske sikkerhed

Kørekortets fysiske sikkerhed trues af:

- fremstilling af falske kort: der fremstilles et nyt kort, der har stor lighed med dokumentet, enten ved at fremstille det fra bunden eller ved at kopiere originaldokumentet,
- materiel ændring: originaldokumentets egenskaber ændres, f.eks. ved at ændre nogle af de data, der er påtrykt dokumentet.

Den samlede sikkerhed ligger i systemet som helhed, som består af applikationsprocessen, overførslen af data, det materiale kortet er fremstillet af, trykteknikken, et minimum af forskellige sikkerhedselementer og personaliseringsprocessen.

- a) Det materiale, som kørekortet er fremstillet af, skal være beskyttet mod forfalskning ved hjælp af følgende teknikker (obligatoriske sikkerhedselementer):

- selve kortet skal være optisk dødt,
- sikkerhedsbundtryk, der skal forhindre forfalskning ved scanning, printning eller kopiering, og som benytter regnbuetryk med flere sikkerhedsstrykfarver og positivt og negativt guillochetryk. Bundtrykket må ikke bestå af primærfarverne (cyan, magenta, gul og sort), det skal indeholde komplekse mønstre i mindst to specialfarver, og det skal indeholde mikroskrift,
- optisk variable elementer, der yder passende beskyttelse mod kopiering og manipulering af fotoet,
- lasergravering,
- i det område, hvor fotoet er placeret, skal sikkerhedsbundtrykket og fotoet overlape hinanden i det mindste i kanten (vigende mønster).

- b) Det materiale, som kørekortet er fremstillet af, skal endvidere sikres mod forfalskning ved at anvende mindst tre af følgende metoder (supplerende sikkerhedselementer):

- trykfarver, hvor farven er afhængig af synsvinklen*,
- trykfarver, hvor farven er afhængig af temperaturen*,
- specifikt udformede hologrammer*,
- variable laserbilleder*,
- ultraviolet fluorescerende trykfarve, synlig og gennemsigtig,
- iriserende tryk,
- digitalt vandmærke i baggrunden,
- infrarøde eller fosforescerende pigmenter,
- taktile bogstaver, symboler eller mønstre*.

- c) Medlemsstaterne kan frit indføre yderligere sikkerhedselementer. Som udgangspunkt foretrækkes de metoder, der er markeret med en asterisk, da de gør det muligt for den retshåndhævende myndighed at kontrollere kortets gyldighed uden særligt apparatur.

3. Kørekortet har to sider:

Side 1:

- a) betegnelsen »kørekort« trykt med store bogstaver på den udstedende medlemsstats sprog,
- b) angivelse af navnet på den udstedende medlemsstat (valgfrit),

c) den udstedende medlemsstats nationalitetsmærke trykt i negativ i et blått rektangel og omgivet af tolv gule stjerner; nationalitetsmærkerne er følgende:

- B: Belgien
- CZ: Den Tjekkiske Republik
- DK: Danmark
- D: Tyskland
- EST: Estland
- GR: Grækenland
- E: Spanien
- F: Frankrig
- IRL: Irland
- I: Italien
- CY: Cypern
- LV: Letland
- LT: Litauen
- L: Luxembourg
- H: Ungarn
- M: Malta
- NL: Nederlandene
- A: Østrig
- PL: Polen
- P: Portugal
- SLO: Slovenien
- SK: Slovakiet
- FIN: Finland
- S: Sverige
- UK: Det Forenede Kongerige

d) kørekortets specifikke oplysninger, nummereret således:

1. indehaverens efternavn
2. indehaverens fornavn(e)
3. indehaverens fødselsdato og fødested
4. a) udstedelsesdato
 - b) udløbsdato eller, hvis kørekortets gyldighedsperiode ikke er begrænset i henhold til artikel 7, stk. 2, litra c), en streg
 - c) angivelse af den udstedende myndighed (kan trykkes på side 2)
 - d) foruden det nummer, der er anført i rubrik 5, et andet nummer til administrative formål (valgfrit)
5. kørekortnummer
6. foto af indehaveren
7. indehaverens underskrift
8. bopæl eller postadresse (valgfrit)
9. kategori(er) af køretøjer, som indehaveren har ret til at føre (nationale kategorier trykkes med andre typer end de harmoniserede kategorier)

- e) betegnelsen »EF-model« på den udstedende medlemsstats sprog og betegnelsen »kørekort« på Fællesskabets andre sprog trykt med rosa på en sådan måde, at det udgør kørekortets baggrund:

Permiso de Conducción

Řidičský průkaz

Kørekort

Führerschein

Juhiluba

Άδεια Οδήγησης

Driving Licence

Permis de conduire

Ceadúas Tiomána

Patente di guida

Vadītāja apliecība

Vairuotojo pažymėjimas

Vezetői engedély

Ličenzja tas-Sewqan

Rijbewijs

Prawo Jazdy

Carta de Condução

Vodičský preukaz

Vozniško dovoljenje

Ajokortti

Körkort;

- f) farveangivelse:

— blå: Pantone Reflex Blue

— gul: Pantone Yellow.

Side 2:

- a) 9. kategori(er) af køretøjer, som indehaveren har ret til at føre (nationale kategorier trykkes med andre typer end de harmoniserede kategorier)
10. første udstedelsesdato for hver enkelt kategori (denne dato skal anføres igen på det nye kørekort ved senere erstatning eller ombytning)
11. udløbsdato for hver enkelt kategori
12. eventuelle supplerende eller restriktive angivelser i kodeform ud for hver kategori.

Følgende koder anvendes:

— kode 01 til 99: harmoniserede EF-koder

FØRER (lægelige årsager)

01. Synskorrektion og/eller beskyttelse

01.01. Brillor

01.02. Kontaktlinse(r)

01.03. Beskyttelsesbriller

01.04. Uigennemsigtig linse

01.05. Øjenklap

01.06. Brillor eller kontaktlinser

- 02. Høreapparat/kommunikationshjælp
 - 02.01. Høreapparat til det ene øre
 - 02.02. Høreapparat til begge ører
- 03. Arm- eller benprotese/-ortese
 - 03.01. Armprotese/-ortese
 - 03.02. Benprotese/-ortese
- 05. Begrænset kørsel (underkoden skal anvendes, kørsel begrænset af lægelige årsager)
 - 05.01. Begrænset til kørsel i dagtimer (f.eks. en time efter solopgang til en time før solnedgang)
 - 05.02. Begrænset til kørsel inden for en radius af ... km fra kørekortindehaverens bolig eller kun inden for by/region
 - 05.03. Begrænset til kørsel uden passagerer
 - 05.04. Begrænset til kørsel med en hastighed på højst... km/t
 - 05.05. Begrænset til kørsel under ledsagelse af en person med kørekort
 - 05.06. Begrænset til kørsel uden påhængskøretøj
 - 05.07. Ingen kørsel på motorvej
 - 05.08. Ingen alkohol

KØRETØJSTILPASNINGER

- 10. Tilpasset gearkasse
 - 10.01. Manuelt gear
 - 10.02. Automatgear
 - 10.03. Elektronisk styret gear
 - 10.04. Tilpasset gearstang
 - 10.05. Begrænset antal gear
- 15. Tilpasset kobling
 - 15.01. Tilpasset koblingspedal
 - 15.02. Manuel kobling
 - 15.03. Automatisk kobling
 - 15.04. Afskærmet/sammenklappelig/aftagelig koblingspedal
- 20. Tilpasset bremsemekanisme
 - 20.01. Tilpasset bremsepedal
 - 20.02. Større bremsepedal
 - 20.03. Bremsepedal til venstre fod
 - 20.04. Bremsepedal til skosål
 - 20.05. Vippebremsepedal
 - 20.06. (Tilpasset) manuel driftsbremse
 - 20.07. Forstærket bremse — maksimal betjeningskraft
 - 20.08. Nødbremse indbygget i driftsbremse — maksimal betjeningskraft
 - 20.09. Tilpasset parkeringsbremse
 - 20.10. Elbetjent parkeringsbremse
 - 20.11. (Tilpasset) fodbetjent parkeringsbremse
 - 20.12. Afskærmet/sammenklappelig/aftagelig bremsepedal
 - 20.13. Knæbetjent bremse
 - 20.14. Elbetjent driftsbremse

25. Tilpasset speedermekanisme
 - 25.01. Tilpasset speederpedal
 - 25.02. Speederpedal til skosål
 - 25.03. Vippespeederpedal
 - 25.04. Håndbetjent speeder
 - 25.05. Knæbetjent speeder
 - 25.06. Servospeederpedal/håndtag (elektronisk, pneumatisk osv.)
 - 25.07. Speederpedal til venstre for bremsepedal
 - 25.08. Speederpedal til venstre
 - 25.09. Afskærmet/sammenklappelig/aftagelig speederpedal
30. Tilpassede kombinerede bremse- og speedersystemer
 - 30.01. Parallelle pedaler
 - 30.02. Pedaler i (eller næsten i) samme niveau
 - 30.03. Speeder og bremse med glideskinne
 - 30.04. Speeder og bremse med glideskinne og ortese
 - 30.05. Sammenklappelige/aftagelige speeder- og bremsepedaler
 - 30.06. Hævet gulv
 - 30.07. Afskærmning ved siden af bremsepedalen
 - 30.08. Afskærmning til protese ved siden af bremsepedalen
 - 30.09. Afskærmning foran speeder- og bremsepedalerne
 - 30.10. Hæl-/benstøtte
 - 30.11. Elbetjent speeder og bremse
35. Tilpassede betjeningsapparater
(lyskontakter, vinduesvisker/-vasker, horn, retningsvisere osv.)
 - 35.01. Betjeningsapparater kan betjenes uden negativ virkning på styring og håndtering af køretøjet
 - 35.02. Betjeningsapparaterne betjenes uden at slippe rat og hjælpeudstyr (knop, gaffelgreb osv.)
 - 35.03. Betjeningsapparaterne betjenes uden at slippe rat og hjælpeudstyr (knop, gaffelgreb osv.) med venstre hånd
 - 35.04. Betjeningsapparaterne betjenes uden at slippe rat og hjælpeudstyr (knop, gaffelgreb osv.) med højre hånd
 - 35.05. Betjeningsapparaterne betjenes uden at slippe rat og hjælpeudstyr (knop, gaffelgreb osv.) og det kombinerede speeder- og bremsesystem
40. Tilpasset styring
 - 40.01. Standard servostyring
 - 40.02. Forstærket servostyring
 - 40.03. Styring med reservesystem
 - 40.04. Forlænget ratstamme
 - 40.05. Tilpasset rat (større og/eller tykkere rat, rat med mindre diameter osv.)
 - 40.06. Skråt rat
 - 40.07. Lodret rat
 - 40.08. Vandret rat
 - 40.09. Fodbetjent styring
 - 40.10. Alternativ tilpasset styring (joystick osv.)
 - 40.11. Ratknop
 - 40.12. Håndortese på rattet
 - 40.13. Med tenodese-ortese

- 42. Tilpasset (-ede) førerspejl(e)
 - 42.01. Udvendigt førerspejl i (venstre eller) højre side
 - 42.02. Udvendigt førerspejl på forskærmen
 - 42.03. Ekstra indvendigt førerspejl, som giver overblik over trafikken
 - 42.04. Indvendigt panoramaspejl
 - 42.05. Indvendigt førerspejl, som dækker den blinde vinkel
 - 42.06. Elbetjent(e) udvendigt (-ige) førerspejl(e)
- 43. Tilpasset førersæde
 - 43.01. Førersæde med god udsynshøjde i normal afstand fra rat og pedaler
 - 43.02. Førersæde tilpasset kropsformen
 - 43.03. Førersæde med sidestøtte for øget siddestabilitet
 - 43.04. Førersæde med armlæn
 - 43.05. Forlænget førersæde på glideskinner
 - 43.06. Tilpasset sikkerhedssele
 - 43.07. H-type sikkerhedssele
- 44. Tilpasning af motorcykel (underkode skal anvendes)
 - 44.01. Kombineret betjening af begge bremsere
 - 44.02. (Tilpasset) håndbetjent forhjulsbremse
 - 44.03. (Tilpasset) fodbetjent baghjulsbremse
 - 44.04. (Tilpasset) speederhåndtag
 - 44.05. (Tilpasset) manuelt gear og manuel kobling
 - 44.06. (Tilpasset (-ede)) førerspejl(e)
 - 44.07. (Tilpassede) betjeningsapparater (retningsvisere, bremselys, ...)
 - 44.08. Sædehøjde, som giver føreren mulighed for siddende at have begge fødder på jorden samtidig
- 45. Motorcykel kun med sidevogn
- 50. Begrænset til et bestemt køretøj/stelnummer (køretøjets identifikationsnummer — KIN)
- 51. Begrænset til et bestemt køretøj/registreringsnummer (køretøjets registreringsnummer — KRN)

FORVALTNING

- 70. Ombyttet kørekort nr. ... udstedt af... (for tredjelande EU/FN-mærke, f.eks. 70.0123456789.NL)
- 71. Duplikat af kørekort nr. ... (for tredjelande EU/FN-mærke, f.eks. 71.987654321.HR)
- 72. Begrænset til kategori A-køretøjer med slagvolumen på højst 125 cm³ og motoreffekt på højst 11 kW (A1)
- 73. Begrænset til kategori B-køretøjer, trehjulede motorcykler og quadricykler med motor (B1)
- 74. Begrænset til kategori C-køretøjer med tilladt totalmasse på ikke over 7 500 kg (C1)
- 75. Begrænset til kategori D-køretøjer med højst 16 siddepladser foruden førerens plads (D1)

76. Begrænset til kategori C-køretøjer med tilladt totalmasse på ikke over 7 500 kg (C1) med en påhængsvogn med tilladt totalmasse på over 750 kg, såfremt vogntogets tilladte totalmasse ikke overstiger 12 000 kg, og påhængskøretøjets tilladte totalmasse ikke overstiger det trækkende køretøjs egenvægt (C1E)
77. Begrænset til kategori D-køretøjer med højst 16 siddepladser foruden førerens plads (D1) med en påhængsvogn med tilladt totalmasse på over 750 kg, såfremt a) vogntogets tilladte totalmasse ikke overstiger 12 000 kg, og påhængskøretøjets tilladte totalmasse ikke overstiger det trækkende køretøjs egenvægt, og b) påhængskøretøjet ikke bruges til personbefordring (D1E)
78. Begrænset til køretøjer med automatgear
79. Begrænset til køretøjer, som opfylder de i parentes anførte specifikationer i forbindelse med anvendelse af artikel 10, stk. 1, i direktiv 91/439/EØF:

90.01: til venstre

90.02: til højre

90.03: venstre

90.04: højre

90.05: hånd

90.06: fod

90.07: anvendelig

95. Chauffør, der er indehaver af et kvalifikationsbevis, som opfylder kravet om erhvervs kvalifikationer i direktiv 2003/59/EF indtil ... [f.eks.: 95.01.01.2012]
96. Chauffør, der har afsluttet uddannelsen eller bestået en prøve i færdigheder og adfærd i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag V.

— kode 100 og derover: nationale koder, der kun gælder ved færdsel på den udstedende medlemsstats område.

Hvis en kode gælder for alle de kategorier, for hvilke kørekortet er udstedt, kan den trykkes under rubrik 9, 10 og 11.

13. Plads til, at værtsmedlemsstaten i forbindelse med anvendelsen af punkt 4, litra a), i dette bilag, eventuelt kan påføre kørekortet påtegninger, der er nødvendige af administrative hensyn.
14. Plads til, at den udstedende medlemsstat eventuelt kan påføre kørekortet påtegninger, der er nødvendige af administrative hensyn, eller som vedrører færdselssikkerheden (valgfrit). Hvis påtegningen falder ind under en af de rubrikker, der er anført i dette bilag, skal nummeret på denne rubrik angives foran påtegningen.

Med indehaverens udtrykkelige, skriftlige samtykke kan der på denne plads ligeledes påføres påtegninger, som ikke er nødvendige af administrative hensyn eller vedrører færdselssikkerheden; medtagelsen af sådanne påtegninger påvirker på ingen måde anvendelsen af modellen som kørekort.

- b) En forklaring på de nummererede rubrikker på kørekortets side 1 og 2 (i hvert fald rubrik 1, 2, 3, 4a, 4b, 4c, 5, 10, 11 og 12).

Hvis en medlemsstat ønsker at affatte disse angivelser på et andet nationalt sprog end et af følgende sprog: dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk, udarbejder den en tosproget udgave af kørekortet med et af de nævnte sprog med forbehold af de øvrige bestemmelser i dette bilag.

- c) Der skal på EF-modellen til kørekort afsættes en tom plads, således at der er mulighed for på dette sted at indsætte en mikrochip eller en anden tilsvarende edb-anordning.

4. Særlige bestemmelser

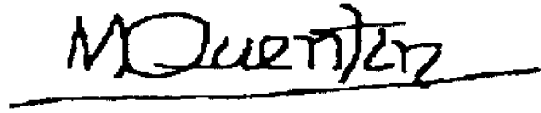
- a) Når indehaveren af et kørekort, der er udstedt af en medlemsstat i overensstemmelse med dette bilag, har sin sædvanlige bopæl i en anden medlemsstat, kan denne stat påføre kørekortet påtegninger, der er nødvendige af administrative hensyn, under forudsætning af at den også anfører den slags angivelser på de kørekort, den selv udsteder, samt at der er plads dertil.
- b) Efter at have rådført sig med Kommissionen kan medlemsstaterne tilføje farver eller markeringer, såsom stregkoder og nationalitetsmærker, med forbehold af de øvrige bestemmelser i dette bilag.

I forbindelse med gensidig anerkendelse af kørekort må stregkoden ikke indeholde andre oplysninger end dem, der allerede er letlæseligt anført på kørekortet, eller som er nødvendige for at kunne udstede kørekortet.

EKSEMPEL PÅ KØREKORT EFTER EF-MODELLEN

BELGISK KØREKORT (til orientering)

	RIJBEWIJS		KONINKRIJK BELGIE	
	1. Steven 2. Anne-Marie M.E. 3. 01.04.73 D-53170 Bonn 4a. 01.07.96 4c. B-9000 Gent 4b. 30.06.06 5. DA 003 360 7. 			
6. FOTO	9. A B			

	PERMIS DE CONDUIRE ROYAUME DE BELGIQUE			
	1. Quentin 2. Maria N.E. 3. 01.04.73 B-7000 Mons 4a. 01.07.96 4c. B-1180 Uccle 4b. 30.06.06 5. DA 003 361 7. 			
6 PHOTO	9. A B			

BILAG II

I. MINDSTEKRAV TIL KØREPRØVER

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kørekortansøgere har de fornødne kundskaber og færdigheder og udviser den adfærd, der kræves for at føre et motorkøretøj. De prøver, som anvendes til at konstatere dette, skal bestå af:

- en prøve i kundskaber (teoretisk prøve), og derefter
- en prøve i færdigheder og adfærd (praktisk prøve).

I det følgende beskrives, hvordan prøverne skal gennemføres.

A. TEORETISK PRØVE

1. Form

Den valgte form skal sikre, at ansøgeren har den fornødne viden om de emner, der er anført i punkt 2, 3 og 4.

Alle kørekortansøgere til en kategori, som har bestået den teoretiske prøve til en anden kategori, kan undtages fra de fælles bestemmelser i punkt 2, 3 og 4.

2. Fælles indhold for alle køretøjskategorier

2.1. Der skal stilles spørgsmål inden for hvert af følgende punkter; indholdet og udformningen af de enkelte spørgsmål overlades til medlemsstaterne:

2.1.1. Færdselsreglerne:

- navnlig færdselstavler, afmærkninger og signaler, vigepligt og hastighedsbegrænsninger.

2.1.2. Føreren:

- vigtigheden af årvågenhed og adfærd over for andre trafikanter,
- opfattelses-, vurderings- og beslutningsevne samt ikke mindst reaktionstid og ændringer i førerens adfærd i forbindelse med påvirkning af alkohol, narkotika, lægemidler, sindsbevægelse og træthed.

2.1.3. Vejen:

- de vigtigste principper for sikkerhedsafstand mellem køretøjer, bremselængde og for køretøjets stabilitet under forskellige vejr- og vejforhold,
- risikomomenter ved kørslen i forbindelse med forskellige vejforhold, navnlig deres skiften under forskellige vejforhold og på forskellige tider af døgnet,
- de forskellige vejtypers særlige kendetegn og de lovbestemmelser, der gælder for dem.

2.1.4. Andre trafikanter:

- særlige risikomomenter på grund af andre trafikanters manglende erfaring og de mest udsatte kategorier, såsom børn, fodgængere, cyklister og gangbesværede,
- risici i forbindelse med forskellige køretøjstypers bevægelser og køreegenskaber samt førernes forskellige muligheder for udsyn.

2.1.5. Almindelige regler, forskrifter og andet:

- regler vedrørende de administrative dokumenter, som benyttelse af køretøjet kræver,
- almindelige regler for, hvorledes føreren skal forholde sig ved ulykkestilfælde (advarselsafmærkning og alarm), og hvad den pågældende i givet fald kan gøre for at komme trafikofre til hjælp,
- sikkerhedsfaktorer i forbindelse med køretøjet, dets belæsning og befordring af personer.

2.1.6. Forsigtighedsregler, som skal iagttages, når køretøjet forlades.

2.1.7. Mekaniske forhold, som påvirker færdselssikkerheden; ansøgeren skal kunne opdage de mest almindelige fejl, især ved styretøj, hjulophæng, bremses, dæk, lygter og tegngivningsapparater, refleksanordninger, førerspejle, forrude, vinduesviskere, udstødningssystemet, sikkerhedssele og lydsignalapparater.

- 2.1.8. Køretøjets sikkerhedsudstyr, herunder navnlig brug af sikkerhedsseler, nakkestøtter og sikkerhedsudstyr til børn.
- 2.1.9. Regler for køretøjets benyttelse, som vedrører respekten for miljøet (korrekt anvendelse af lydsignalapparater, moderat brændstofforbrug, begrænsning af forurenende emissioner osv.).

3. Særlige bestemmelser for kategori A1, A2 og A

- 3.1. Obligatorisk kontrol af generel viden om:
 - 3.1.1. Anvendelse af beskyttende udstyr som handsker, støvler, motorcykeltøj og styrthjelm.
 - 3.1.2. Motorcyklisters synlighed for andre trafikanter.
 - 3.1.3. Risikofaktorer i forbindelse med forskellige vejforhold, som nævnt i det foregående, med særlig opmærksomhed rettet mod glatte overflader som kloakdæksler, vejmarkeringer som f.eks. linjer, pile og sporvognsskinner.
 - 3.1.4. Mekaniske forhold i forbindelse med færdselssikkerhed, som beskrevet i det foregående, med særlig opmærksomhed rettet mod kontakt til motorstop, oliestand og kæde.

4. Særlige bestemmelser for kategori C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 og D1E

- 4.1. Obligatorisk kontrol af generel viden om:
 - 4.1.1. Regler om køre- og hviletid som fastlagt i Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 af 20. december 1985 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport ⁽¹⁾ samt om anvendelse af kontrolapparat som fastlagt i Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 af 20. december 1985 om kontrolapparatet inden for vejtransport ⁽²⁾.
 - 4.1.2. Regler for den pågældende transporttype: varer eller passagerer.
 - 4.1.3. Køretøjs- og transportdokumenter, som kræves ved national og international godskørsel og personbefordring.
 - 4.1.4. Forholdsregler i forbindelse med ulykkestilfælde; viden om, hvad der skal gøres i tilfælde af en ulykke eller lignende, herunder nødhjælp som f.eks. evakuering af passagerer og grundlæggende kendskab til førstehjælp.
 - 4.1.5. Forholdsregler ved afmontering og montering af hjul.
 - 4.1.6. Bestemmelser vedrørende vægt og mål samt regler for hastighedsbegrænsere.
 - 4.1.7. Begrænsninger af synsfeltet på grund af køretøjets udformning.
 - 4.1.8. Evne til at læse vejkort og planlægge en rute, herunder brug af elektroniske navigationssystemer (valgfrit).
 - 4.1.9. Sikkerhedsfaktorer i forbindelse med køretøjets læsning: kontrol af lasten (placering og fastgørelse), problemer med forskellige typer last (f.eks. væsker, hængende last,...), læsning og aflæsning af varer samt anvendelse af læseudstyr (kun kategori C, CE, C1 og C1E).
 - 4.1.10. Førerens ansvar ved passagerbefordring, passagerernes komfort og sikkerhed, befordring af børn, nødvendige kontroller før kørslen; alle slags busser bør indgå i den teoretiske prøve (busser til offentlig transport, langtursbusser, busser med specialmål, ...) (kun kategori D, DE, D1 og D1E).
- 4.2. Obligatorisk kontrol af generel viden om følgende yderligere bestemmelser vedrørende kategori C, CE, D og DE:
 - 4.2.1. Principperne for opbygning og funktion af forbrændingsmotorer, væsker (f.eks. motorolie, kølervæske, sprinklervæske), brændstofssystemet, det elektriske system, tændingen, transmissionssystemet (kobling, gearkasse osv.).

⁽¹⁾ EFT L 370 af 31.12.1985, s. 1. Ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 (EUT L 102 af 11.4.2006, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 370 af 31.12.1985, s. 8. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 561/2006.

- 4.2.2. Smøring og frostsikring.
- 4.2.3. Principperne for opbygning, montering, korrekt anvendelse og vedligeholdelse af dæk.
- 4.2.4. Principperne for forskellige typer bremsesystemer og hastighedsbegrænsere, disses funktion, vigtigste dele, tilslutning, betjening og daglige vedligeholdelse samt betjening af blokeringsfri bremseser.
- 4.2.5. Principperne for forskellige typer sammenkoblingssystemer, disses funktion, vigtigste dele, tilslutning, betjening og daglige vedligeholdelse (kun kategori CE og DE).
- 4.2.6. Metode til fejlfinding ved driftsfejl.
- 4.2.7. Forebyggende vedligeholdelse af køretøjer og nødvendige løbende reparationer.
- 4.2.8. Førerens ansvar for så vidt angår modtagelse, transport og levering af gods ifølge de aftalte betingelser (kun kategori C og CE).

B. PRAKTISK PRØVE

5. Køretøjet og dets udstyr

- 5.1. Kørsel med et køretøj med manuelt gear er betinget af en bestået praktisk prøve i et køretøj med manuelt gear.

Består ansøgeren den praktiske prøve i et køretøj med automatgear, anføres dette på det kørekort, som udstedes på grundlag af prøven. Kørekort, der indeholder denne angivelse, kan kun benyttes til kørsel med køretøjer med automatgear.

Ved et »køretøj med automatgear« forstås et køretøj, hvori føreren ikke har andre midler end speederen og bremsene til gradvis at variere den del af motorkraften, der overføres til køretøjets hjul.

- 5.2. Køretøjer, der anvendes til praktiske prøver, skal opfylde nedenstående mindstekrav. Medlemsstaterne kan fastsætte strengere krav eller tilføje flere.

Kategori A1:

Motorcykel af kategori A1 uden sidevogn med et slagvolumen på mindst 120 cm³, som kan opnå en hastighed på mindst 90 km/t.

Kategori A2:

Motorcykel uden sidevogn med et slagvolumen på mindst 400 cm³ og en effekt på mindst 25 kW.

Kategori A:

Motorcykel uden sidevogn med et slagvolumen på mindst 600 cm³ og en effekt på mindst 40 kW.

Kategori B:

Firehjulet køretøj af kategori B, som kan opnå en hastighed på mindst 100 km/t.

Kategori BE:

Enhed bestående af et prøvekøretøj af kategori B og et påhængskøretøj med en tilladt totalmasse på mindst 1 000 kg, som kan opnå en hastighed på mindst 100 km/t, og som ikke henhører under kategori B; påhængskøretøjets lastrum skal være en lukket vognkasse, som er mindst lige så høj og bred som motorkøretøjet; den lukkede vognkasse kan også være lidt smallere end motorkøretøjet under forudsætning af, at udsynet bagud kun er muligt ved brug af de udendørs bakspejle på motorkøretøjet; påhængsvognen skal have en faktisk totalmasse på mindst 800 kg.

Kategori B1:

Quadricykel med motor, som kan opnå en hastighed på mindst 60 km/t.

Kategori C:

Køretøj af kategori C med en tilladt totalmasse på mindst 12 000 kg, en længde på mindst 8 m og en bredde på mindst 2,4 m, som kan opnå en hastighed på mindst 80 km/t; med ABS-bremser og med en gearkasse med mindst otte gear til fremadkørsel og fartskriverudstyr i henhold til forordning (EØF) nr. 3821/85; lastrummet skal være en lukket vognkasse, som er mindst lige så høj og bred som førerhuset; køretøjet skal have en faktisk totalmasse på mindst 10 000 kg.

Kategori CE:

Enten et leddelt køretøj eller en enhed bestående af et kategori C-prøvekøretøj og et påhængskøretøj, som er mindst 7,5 m lang; både det leddelte køretøj og enheden skal have en tilladt totalmasse på mindst 20 000 kg, en længde på mindst 14 m og en bredde på mindst 2,4 m og skal kunne opnå en hastighed på mindst 80 km/t samt have ABS-bremser og en gearkasse med mindst otte gear til fremadkørsel og fartskriverudstyr i henhold til forordning (EØF) nr. 3821/85; lastrummet skal være en lukket vognkasse, som er mindst lige så høj og bred som førerhuset; både det leddelte køretøj og enheden skal have en faktisk totalmasse på mindst 15 000 kg.

Kategori C1:

Køretøj af kategori C1 med en tilladt totalmasse på mindst 4 000 kg og en længde på mindst 5 m, som kan opnå en hastighed på mindst 80 km/t; med ABS-bremser og fartskriverudstyr i henhold til forordning (EØF) nr. 3821/85; lastrummet skal være en lukket vognkasse, som er mindst lige så høj og bred som førerhuset.

Kategori C1E:

Enhed bestående af et kategori C1-prøvekøretøj og et påhængskøretøj med en tilladt totalmasse på mindst 1 250 kg; enheden skal være mindst 8 m lang og kunne opnå en hastighed på mindst 80 km/t; påhængskøretøjets lastrum skal være en lukket vognkasse, som er mindst lige så høj og bred som førerhuset; den lukkede vognkasse kan også være lidt smallere end førerhuset under forudsætning af, at udsynet bagud kun er muligt ved brug af de udendørs bakspejle på motorkøretøjet; påhængsvognen skal have en faktisk totalmasse på mindst 800 kg.

Kategori D:

Køretøj af kategori D med en længde på mindst 10 m og en bredde på mindst 2,4 m, som kan opnå en hastighed på mindst 80 km/t; med ABS-bremser og fartskriverudstyr i henhold til forordning (EØF) nr. 3821/85.

Kategori DE:

Enhed bestående af et kategori D-prøvekøretøj og et påhængskøretøj med en tilladt totalmasse på mindst 1 250 kg og en bredde på mindst 2,4 m, som kan opnå en hastighed på mindst 80 km/t; påhængskøretøjets lastrum skal være en lukket vognkasse, som er mindst 2 m høj og 2 m bred; påhængsvognen skal have en faktisk totalmasse på mindst 800 kg.

Kategori D1:

Køretøj af kategori D1 med en tilladt totalmasse på mindst 4 000 kg og en længde på mindst 5 m, som kan opnå en hastighed på mindst 80 km/t; med ABS-bremser og fartskriverudstyr i henhold til forordning (EØF) nr. 3821/85.

Kategori D1E:

Enhed bestående af et kategori D1-prøvekøretøj og et påhængskøretøj med en tilladt totalmasse på mindst 1 250 kg, som kan opnå en hastighed på mindst 80 km/t; påhængskøretøjets lastrum skal være en lukket vognkasse, som er mindst 2 m høj og 2 m bred; påhængsvognen skal have en faktisk totalmasse på mindst 800 kg.

Prøvekøretøjer til kategori BE, C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 og D1E, som ikke overholder ovenstående mindstekrav, men som var i brug på eller før ikrafttrædelsesdatoen for dette direktiv, kan stadig anvendes i en periode på højst ti år efter denne dato. Kravene til prøvekøretøjers vægt under køreprøven skal senest være gennemført i medlemsstaterne 10 år efter ikrafttrædelsesdatoen for Kommissionens direktiv 2000/56/EF⁽¹⁾:

6. Praktisk prøve for kategori A1, A2 og A

6.1. Klargøring og teknisk kontrol af køretøjets stand af betydning for færdselssikkerheden

Ansøgere skal demonstrere, at de er i stand til at forberede sig på sikker kørsel, ved at opfylde følgende krav:

- 6.1.1. Tilpasning af beskyttende udstyr som handsker, støvler, motorcykeltøj og styrthjelm.
- 6.1.2. Gennemførelse af vilkårlig afprøvning af: dæk, bremses, styretøj, kontakt til motorstop (hvis muligt), kæde, olie-stand, lygter, refleksanordninger, tegngivningsapparater og lydsignalapparater.
- 6.2. Kontrol af særlige manøvrer af betydning for færdselssikkerheden
 - 6.2.1. Slå motorcyklens støtteben til og fra samt trække den bort uden brug af motor ved at gå ved siden af køretøjet.
 - 6.2.2. Parkere motorcyklen ved at anbringe den på støttebenet.
 - 6.2.3. Mindst to manøvrer, som skal udføres ved lav hastighed, herunder en slalommanøvre; disse manøvrer sigter på at efterprøve håndtering af kobling og bremse, balance, orienteringsevne, placering på motorcyklen og føddernes placering på fodhvilerne.
 - 6.2.4. Mindst to manøvrer, som skal udføres ved højere hastighed; heraf skal en manøvre udføres i 2. eller 3. gear ved en hastighed på mindst 30 km/t, og en manøvre med henblik på at undvige en forhindring skal udføres ved en hastighed på mindst 50 km/t; disse manøvrer sigter på at efterprøve placering på motorcyklen, orienteringsevne, balance, styreteknik og gearskift.
 - 6.2.5. Bremsning: der skal gennemføres mindst to bremsemanøvrer, herunder en nødbremsning ved en hastighed på mindst 50 km/t; disse manøvrer sigter på at efterprøve håndtering af for- og baghjulsbremse, orienteringsevne og placering på motorcyklen.

De særlige manøvrer, som er nævnt i punkt 6.2.3-6.2.5, skal være indført senest fem år efter ikrafttrædelsen af direktiv 2000/56/EF.

6.3. Adfærd i trafikken

Ansøgeren skal på betryggende vis kunne foretage alle følgende manøvrer i normale trafiksituationer under iagttagelse af de nødvendige forsigtighedsregler:

- 6.3.1. Forlade en parkeringsplads, fortsætte kørslen efter et stop i trafikken, køre ud fra en udkørsel.
- 6.3.2. Kørsel på lige vejstrækninger; passere modkørende køretøjer, herunder i snævre passager.
- 6.3.3. Køre rundt om hjørner.
- 6.3.4. Kryds: køre frem til og passere vejkryds og forgreninger.
- 6.3.5. Retningsskift: svinge til højre og venstre; skifte vognbane.
- 6.3.6. Køre ind på/af motorvej eller lignende (hvis det findes): tilkørsel i accelerationssporet; frakørsel i decelerationssporet.
- 6.3.7. Overhaling/forbikørsel: overhaling af anden trafik (om muligt); kørsel langs forhindringer, f.eks. parkerede biler; (eventuelt) blive overhalet af anden trafik.
- 6.3.8. Særlige vejtyper (hvis de findes): rundkørsler, jernbaneoverskæringer; sporvogns-/busstop; fodgængerovergange; op-/nedkørsel ad lange stigende/faldende vejstrækninger.
- 6.3.9. Træffe de nødvendige foranstaltninger, når køretøjet forlades.

⁽¹⁾ EFT L 237 af 21.9.2000, s. 45 (Kommissionens direktiv 2000/56/EF af 14. september 2000 om ændring af Rådets direktiv 91/439/EØF om kørekort.

7. Praktisk prøve for kategori B, B1 og BE**7.1. Klargøring og teknisk kontrol af køretøjets stand af betydning for færdselssikkerheden**

Ansøgere skal demonstrere, at de er i stand til at forberede sig på sikker kørsel, ved at opfylde følgende krav:

- 7.1.1. Nødvendige reguleringer af sædet for at opnå korrekt kørestilling.
- 7.1.2. Regulering af førerspejle, sikkerhedsseler og nakkestøtter, hvis de findes.
- 7.1.3. Kontrol af dørenes lukning.
- 7.1.4. Gennemførelse af vilkårlig afprøvning af dæk, styretøj, bremsesystem, væsker (f.eks. motorolie, kølevæske, sprinklervæske), lygter, refleksanordninger, tegngivningsapparater og lydsignalapparater.
- 7.1.5. Kontrol af sikkerhedsfaktorer vedrørende belæsning af køretøjet: vognkasse, presenninger, døre til lastrum, sikring af førerhus i låst stilling, læssemetode og fastgørelse af lasten (kun kategori BE).
- 7.1.6. Kontrol af koblingsmekanismen, bremsesystem og elektriske forbindelser (kun kategori BE).

7.2. Kategori B og B1: kontrol af særlige manøvrer af betydning for færdselssikkerheden

Et udvalg af de følgende manøvrer kontrolleres (mindst to manøvrer for de fire punkter, herunder en manøvre i bakgear):

- 7.2.1. Bakke ligeud eller bakke højre eller venstre rundt om et hjørne og samtidig forblive i den rigtige vognbane.
- 7.2.2. Foretage vending ved at bakke og køre frem.
- 7.2.3. Parkere køretøjet og forlade en parkeringsplads (parallel, skrå eller vinkelret ved at bakke eller køre frem, såvel på jævn som på stigende og faldende vej).
- 7.2.4. Foretage præcis opbremsning; en hård nødbremsning er dog ikke obligatorisk.

7.3. Kategori BE: kontrol af særlige manøvrer af betydning for færdselssikkerheden

- 7.3.1. Sammenkoble og frakoble, eller frakoble og sammenkoble, motorkøretøj og påhængskøretøj; i løbet af denne manøvre skal køretøjet og påhængsvognen stå side om side (dvs. ikke på en linje).
- 7.3.2. Bakke i en kurve, hvis krumningsradius det overlades til medlemsstaterne at fastsætte.
- 7.3.3. Parkere sikkert med henblik på læsning/aflæsning.

7.4. Adfærd i trafikken

Ansøgeren skal på betryggende vis kunne foretage alle følgende manøvrer i normale trafiksituationer under iagttagelse af de nødvendige forsigtighedsregler:

- 7.4.1. Forlade en parkeringsplads, fortsætte kørslen efter et stop i trafikken, køre ud fra en udkørsel.
- 7.4.2. Kørsel på lige vejstrækninger; passere modkørende køretøjer, herunder i snævre passager.
- 7.4.3. Køre rundt om hjørner.
- 7.4.4. Kryds: køre frem til og passere vejkryds og forgreninger.
- 7.4.5. Retningsskift: svinge til højre og venstre; skifte vognbane.
- 7.4.6. Køre ind på/af motorvej eller lignende (hvis det findes): tilkørsel i accelerationssporet; frakørsel i decelerationssporet.
- 7.4.7. Overhaling/forbikørsel: overhaling af anden trafik (om muligt); kørsel langs forhindringer, f.eks. parkerede biler; (eventuelt) blive overhalet af anden trafik.
- 7.4.8. Særlige vejtyper (hvis de findes): rundkørsler, jernbaneoverskæringer, sporvogns-/busstop, fodgængerovergange, op-/nedkørsel ad lange stigende/faldende vejstrækninger.
- 7.4.9. Træffe de nødvendige foranstaltninger, når køretøjet forlades.

8. Praktisk prøve for kategori C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 og D1E**8.1. Klargøring og teknisk kontrol af køretøjets stand af betydning for færdselssikkerheden**

Ansøgere skal demonstrere, at de er i stand til at forberede sig på sikker kørsel, ved at opfylde følgende krav:

- 8.1.1. Nødvendige reguleringer af sædet for at opnå korrekt kørestilling.
- 8.1.2. Regulering af førerspejle, sikkerhedsseler og nakkestøtter, hvis de findes.
- 8.1.3. Vilkårlig kontrol af dæk, styretøj, bremses, lygter, refleksanordninger, tegngivningsapparater og lydsignalapparater.
- 8.1.4. Kontrol af servobremse og servostyring; kontrollere tilstanden af hjul, hjulbolte, stænklapper, forrude, vinduer og vinduesviskere, væsker (f.eks. motorolie, kølervæske og sprinklervæske); kontrollere og anvende instrumentbræt, herunder fartskriverudstyr i henhold til forordning (EØF) nr. 3821/85.
- 8.1.5. Kontrollere lufttryk, trykluftbeholdere og hjulophæng.
- 8.1.6. Kontrol af sikkerhedsfaktorer vedrørende belæsning af køretøjet: vognkasse, presenninger, døre til lastrum, (eventuel) læsemekanisme, sikring af førerhus i låst stilling, læssemetode og fastgørelse af lasten (kun kategori C, CE, C1 og C1E).
- 8.1.7. Kontrol af koblingsmekanismen, bremses og elektriske forbindelser (kun kategori CE, C1E, DE og D1E).
- 8.1.8. Være i stand til at tage særlige forholdsregler i forbindelse med køretøjets sikkerhed; kontrol af vognkassen, døre, nødudgange, førstehjælpsudstyr, brandslukningsudstyr og andet sikkerhedsudstyr (kun kategori D, DE, D1 og D1E).
- 8.1.9. Læse et vejkort og planlægge en rute, herunder brug af elektroniske navigationssystemer (valgfrit).

8.2. Kontrol af særlige manøvrer af betydning for færdselssikkerheden

- 8.2.1. Sammenkoble og frakoble, eller frakoble og sammenkoble, motorkøretøj og påhængsvogn eller sættevogn (kun kategori CE, C1E, DE og D1E); i løbet af denne manøvre skal køretøjet og påhængskøretøjet stå side om side (dvs. ikke på en linje).
- 8.2.2. Bakke i en kurve, hvis krumningsradius overlades til medlemsstaterne.
- 8.2.3. Parkere sikkert med henblik på læsning/aflæsning ved en læsserampe, platform eller lignende (kun kategori C, CE, C1 og C1E).
- 8.2.4. Parkere for at lade passagerer stige sikkert på og af bussen (kun kategori D, DE, D1 og D1E).

8.3. Adfærd i trafikken

Ansøgeren skal på betryggende vis kunne foretage alle følgende manøvrer i normale trafiksituationer under iagttagelse af de nødvendige forsigtighedsregler:

- 8.3.1. Forlade en parkeringsplads, fortsætte kørslen efter et stop i trafikken, køre ud fra en udkørsel.
- 8.3.2. Kørsel på lige vejstrækninger; passere modkørende køretøjer, herunder i snævre passager.
- 8.3.3. Køre rundt om hjørner.
- 8.3.4. Kryds: køre frem til og passere vejkryds og forgreninger.
- 8.3.5. Retningsskift: svinge til højre og venstre; skifte vognbane.
- 8.3.6. Køre ind på/af motorvej eller lignende (hvis det findes): tilkørsel i accelerationssporet; frakørsel i decelerationssporet.
- 8.3.7. Overhaling/forbikørsel: overhaling af anden trafik (om muligt); kørsel langs forhindringer, f.eks. parkerede biler; (eventuelt) blive overhalet af anden trafik.

- 8.3.8. Særlige vejtyper (hvis de findes): rundkørsler, jernbaneoverskæringer, sporvogns-/busstop, fodgængerovergange, op-/nedkørsel ad lange stigende/faldende vejstrækninger.
- 8.3.9. Træffe de nødvendige foranstaltninger, når køretøjet forlades.

9. Bedømmelse af den praktiske prøve

- 9.1. Bedømmelsen gælder i alle kørselssituationer den ubesværet, hvormed ansøgeren benytter køretøjets forskellige betjeningsapparater, og dennes evne til, under iagttagelse af færdselssikkerheden, at færdes i trafikken. Hele prøven skal give den køreprøvesagkyndige indtryk af sikkerhed. Alle kørselsfejl og enhver form for risikabel adfærd, som bringer prøve køretøjets, passagerernes eller andre trafikanters umiddelbare sikkerhed i fare, medfører, uanset om de kræver indgreb fra den køreprøvesagkyndiges eller ledsagerens side, at prøven ikke består. Den køreprøvesagkyndige kan imidlertid frit afgøre, om den praktiske prøve skal fuldføres eller ikke.

Prøvesagkyndige skal uddannes til at foretage en korrekt bedømmelse af ansøgerens evne til at køre sikkert. Et af medlemsstaten godkendt organ skal føre kontrol og tilsyn med de prøvesagkyndiges arbejde med henblik på at sikre en korrekt og konsekvent bedømmelse af fejl i overensstemmelse med de i dette bilag fastsatte normer.

- 9.2. Ved bedømmelsen bør de prøvesagkyndige være særligt opmærksomme på, om en ansøger udviser en defensiv og social kørselsadfærd. Det giver et indtryk af den generelle kørestil, og den prøvesagkyndige bør tage dette med i betragtningerne ved den samlede bedømmelse af ansøgeren. Kriterierne omfatter tilpasset og resolut (men sikker) kørsel, som tager hensyn til vej- og vejforhold, anden trafik, andre trafikanters interesser (især de mest udsatte) samt forudseenhed.
- 9.3. Den prøvesagkyndige bedømmer endvidere ansøgeren på følgende punkter:
- 9.3.1. Beherskelse af køretøjet, herunder rigtig anvendelse af sikkerhedssele, førerspejle, nakkestøtte og sæde; rigtig anvendelse af lygter og andet udstyr; rigtig betjening af kobling, gear, speeder, bremsesystem (herunder tredje bremsesystem, hvis det findes) og styretøj; beherskelse af køretøjet under forskellige forhold og ved forskellige hastigheder; stabil placering på vejbanen; køretøjets vægt, dimensioner og egenskaber; lastens vægt og art (kun kategori BE, C, CE, C1, C1E, DE og D1E); passagerers komfort (kun kategori D, DE, D1 og D1E) (ingen hurtig acceleration, jævn kørsel og ingen hårde opbremsninger).
- 9.3.2. Økonomisk og miljøvenlig kørsel under hensyntagen til omdrejningstallet, gearskift, bremsning og acceleration (kun kategori BE, C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 og D1E).
- 9.3.3. Orienteringsevne: i alle retninger, rigtig anvendelse af spejle samt orientering på langt, mellemlangt og nært hold.
- 9.3.4. Forkørselsret/vigepligt: forkørselsret i kryds og ved forgreninger, vigepligt i andre situationer (f.eks. ved retningskift, vognbaneskift, særlige manøvrer).
- 9.3.5. Korrekt placering på vejen: rigtig placering på vejen, i vognbaner, i rundkørsler, ved kørsel rundt om hjørner, passende til et køretøjs type og køreegenskaber, rettidigt positionsskift.
- 9.3.6. Afstand: holde passende afstand til forankørende og til siden, holde passende afstand fra andre trafikanter.
- 9.3.7. Hastighed: ingen overskridelse af hastighedsgrænserne, tilpasse farten til vej- og trafikforhold og i givet fald til nationale hastighedsgrænser, kørsel med en hastighed, som muliggør opbremsning inden for et synligt og frit stykke af vejen, tilpasse hastigheden til tilsvarende trafikanters generelle hastighed.
- 9.3.8. Lyssignaler, færdselstavler og andre forhold: korrekt adfærd ved lyssignaler, adlyde anvisninger fra personer, som dirigerer færdslen, korrekt adfærd ved færdselstavler (forbud eller påbud), tage passende forholdsregler ved vejafmærkninger.
- 9.3.9. Tegngivning: give tegn, hvor nødvendigt, på en korrekt og rettidig måde, korrekt angivelse af retning, tage passende forholdsregler ved tegngivning fra andre trafikanter.
- 9.3.10. Bremsning og stop: rettidig deceleration, bremsning og stop efter omstændighederne, forudseenhed, anvendelse af de forskellige bremsesystemer (kun kategori C, CE, D og DE); anvendelse af andre fartbegrænsende systemer end bremsesystemer (kun for kategori C, CE, D og DE).

10. Prøvens varighed

Både prøvens varighed og den afstand, som tilbagelægges, skal være tilstrækkelige til, at de i punkt B i dette bilag foreskrevne færdigheder og adfædsformer kan bedømmes. Den kørselstid, der afsættes til den praktiske prøve, må under ingen omstændigheder være under 25 minutter for kategori A, A1, A2, B, B1 og BE og 45 minutter for de øvrige kategorier. Perioden omfatter ikke modtagelse af ansøgeren, forberedelse af køretøjet, teknisk kontrol af køretøjet for så vidt angår færdselssikkerhed, særlige manøvrer eller meddelelse om resultatet af den praktiske prøve.

11. Hvor finder prøven sted?

Den del af prøven, som gælder bedømmelsen af særlige manøvrer, kan foregå på en særlig prøvebane. Den del af prøven, som gælder adfærd i trafikken, skal så vidt muligt finde sted på landeveje, motortrafikveje og motorveje (eller lignende) samt på alle typer veje i byen (beboelseskvarterer, områder med 30 og 50 km/t, gennemfartsveje), idet disse skal kunne frembyde de forskellige typer vanskeligheder, en fører af et motorkøretøj kan komme ud for. Det vil være hensigtsmæssigt, hvis prøven kan afholdes under forhold med skiftende trafikthed. Køretiden på vejen bør anvendes optimalt til at bedømme ansøgerens adfærd i alle de forskellige trafikområder, man kommer ud for, med særlig vægt på overgangen mellem områderne.

II. KUNDSKABER, FÆRDIGHEDER OG ADFÆRD I FORBINDELSE MED KØRSEL MED MOTORKØRETØJ

Enhver fører af et motorkøretøj skal til enhver tid være i besiddelse af de kundskaber og færdigheder og udvise den adfærd, der er beskrevet under punkt 1-9 i det foregående, for at gøre ham i stand til:

- at opfatte de farer, som opstår i trafikken, og bedømme deres alvor,
- at beherske køretøjet, så farlige situationer undgås, og reagere hensigtsmæssigt, hvis sådanne situationer opstår,
- at overholde færdselsreglerne, især dem, hvis formål er at forhindre trafikulykker og sikre en jævn afvikling af trafikken,
- at opdage de vigtigste tekniske fejl ved sit køretøj, især fejl, som bringer sikkerheden i fare, og sørge for en hensigtsmæssig afhjælpning heraf,
- at være opmærksom på alle forhold, som påvirker førerens adfærd (alkohol, træthed, nedsat synsevne osv.), således at han bevarer den fulde brug af de evner, færdselssikkerheden kræver,
- ved hensynsfuld optræden at bidrage til andre trafikanters sikkerhed, herunder navnlig de svageste og mest udsatte.

Medlemsstaterne kan træffe passende foranstaltninger for at sikre, at førere, som ikke længere besidder de kundskaber, færdigheder og den adfærd, der er angivet i punkt 1-9, kan få genopfrisket disse kundskaber og færdigheder og fremover vil udvise den adfærd, der kræves for at føre et motorkøretøj.

BILAG III

MINDSTEKRAV MED HENSYN TIL FYSISK OG PSYKISK EGNETHED TIL AT FØRE MOTORKØRETØJ

DEFINITIONER

1. I dette bilag inddeles førerne i to grupper:
 - 1.1. Gruppe 1:

førere af køretøjer i kategori A, A1, A2, AM, B, B1 og BE.
 - 1.2. Gruppe 2:

førere af køretøjer i kategori C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 og D1E.
 - 1.3. Det kan fastsættes i den nationale lovgivning, at dette bilags bestemmelser for førere i gruppe 2 gælder for førere af køretøjer i kategori B, der anvender deres kørekort i erhvervsmæssigt øjemed (førere af hyrevogne, ambulancer mv.).
2. Herefter klassificeres enhver, der anmoder om udstedelse eller fornyelse af kørekort, i den gruppe, som vedkommende kommer til at tilhøre, når kørekortet er udstedt eller fornyet.

LÆGEUNDERSØGELSER

3. Gruppe 1

Ansøgerne skal underkastes en lægeundersøgelse, hvis det i forbindelse med de formaliteter, der kræves gennemført, eller under de prøver, de skal aflægge, inden de erhverver kørekort, viser sig, at deres evne til at føre motorkøretøj er nedsat af en af de grunde, der er omhandlet i dette bilag.
4. Gruppe 2

Ansøgerne skal underkastes en lægeundersøgelse inden udstedelsen af deres første kørekort, og førerne skal derefter ved hver fornyelse af kørekortet undersøges i overensstemmelse med den gældende nationale ordning i den medlemsstat, hvor de har deres sædvanlige bopæl.
5. Medlemsstaterne kan opstille strengere standarder end foreskrevet i dette bilag for udstedelse og fornyelse af kørekort.

SYNET

6. Den, der ansøger om kørekort, skal undersøges med henblik på at sikre, at vedkommendes synssans er tilstrækkelig god til, at han kan føre motorkøretøj. Er der grund til at nære formodning om, at ansøgerens syn ikke er tilstrækkeligt godt, skal han undersøges af en kompetent lægelig myndighed. I undersøgelsen skal der navnlig lægges vægt på synsstyrken, synsfeltet, synsevnen i tussmørke og fremadskridende øjensygdomme.

Intraokulære linser betragtes ikke som korrigerende linser i dette bilags forstand.

Gruppe 1

- 6.1. Den, der ansøger om udstedelse eller fornyelse af kørekort, skal, eventuelt med korrigerende linser, have en binokular synsstyrke på mindst 0,5 på de to øjne tilsammen. Kørekort må hverken udstedes eller fornyes, hvis det under lægeundersøgelsen har vist sig, at vedkommendes synsfelt er under 120° i det horisontale plan, medmindre der i ganske særlige tilfælde kan dispenseres herfra på grundlag af en lægelig vurdering og en praktisk prøve med positivt resultat, eller at hans syn af andre årsager er sådant, at hans evne til at føre motorkøretøj på betryggende vis er nedsat. Konstateres der, eller gives der oplysning om en fremadskridende øjensygdom, kan kørekort udstedes eller fornyes på betingelse af, at vedkommende jævnligt undersøges af en kompetent lægelig myndighed.
- 6.2. Den, der ansøger om udstedelse eller fornyelse af kørekort, og som har totalt funktionelt tab af synsevne på det ene øje, eller som kun bruger det ene øje, f.eks. i tilfælde af dobbeltsyn (diplopi), skal have en synsstyrke på mindst 0,6, eventuelt med korrigerende linser. Den kompetente lægelige myndighed skal attestere, at dette monokulære syn har eksisteret så længe, at vedkommende har vænnet sig til det, samt at synsfeltet på det raske øje er normalt.

Gruppe 2

- 6.3. Den, der ansøger om udstedelse eller fornyelse af kørekort, skal, eventuelt med korrigerende linser, have en synsstyrke på mindst 0,8 på det bedste øje og mindst 0,5 på det dårligste øje. Er værdierne på 0,8 og 0,5 opnået ved hjælp af korrigerende linser, skal den ikke-korrigerede synsstyrke på hvert af øjnene være 0,05, eller korrektionen af den mindst krævede synsstyrke (0,8 og 0,5) skal være opnået ved hjælp af brilleglas, hvis styrke ikke må overstige plus eller minus otte dioptrier, eller ved hjælp af kontaktlinser (ikke-korrigeret syn = 0,05). Korrektionen skal kunne tåles godt. Kørekort må hverken udstedes eller fornyes, hvis ansøgeren eller føreren ikke har et normalt binokulært synsfelt, eller hvis han lider af dobbeltsyn (diplopi).

HØRELSEN

7. Kørekort kan udstedes eller fornyes for ansøgere og førere i gruppe 2 på grundlag af en udtalelse fra de kompetente lægelige myndigheder; ved lægeundersøgelsen skal der tages hensyn til kompensationsmulighederne.

BEVÆGELSESHÆMMEDE

8. Kørekort må hverken udstedes eller fornyes for ansøgere og førere, der lider af sygdomme eller deformiteter i bevægelsesapparatet, som gør det risikabelt, at vedkommende fører motorkøretøj.

Gruppe 1

- 8.1. Der kan efter udtalelse fra en kompetent lægelig myndighed eventuelt udstedes kørekort med særlige klausuler til fysisk handicappede ansøgere og førere. Udtalelsen skal være baseret på en medicinsk vurdering af den pågældendes sygdom eller deformitet og om nødvendigt på en praktisk prøve; den skal suppleres med en angivelse af, hvordan køretøjet kan være tilpasset føreren, og det skal endvidere anføres, at der skal anvendes ortopædisk protese, hvis det konstateres, at kørslen ved brugen af en sådan kan ske på betryggende vis.
- 8.2. Kørekort kan udstedes eller fornyes for ansøgere med en fremadskridende sygdomstilstand, såfremt vedkommende jævnligt kontrolleres med henblik på at konstatere, om han stadig kan føre motorkøretøj på betryggende vis.

Kørekort kan udstedes eller fornyes uden krav om regelmæssig lægekontrol, når handicapet er stabiliseret.

Gruppe 2

- 8.3. Den kompetente lægelige myndighed tager behørigt hensyn til de yderligere risici, der er forbundet med at føre de motorkøretøjer, der indgår i denne gruppe.

HJERTE- OG KARSYGDOMME

9. Sygdomme, der kan medføre, at den, der anmoder om udstedelse eller fornyelse af kørekort, udsættes for pludselige svigt i hjerte- og kredsløbssystemet, der kan bevirke en pludselig ændring af hjernevirksomheden, udgør en risiko for færdselssikkerheden.

Gruppe 1

- 9.1. Kørekort må hverken udstedes til eller fornyes for ansøgere, der lider af alvorlige forstyrrelser i hjerterytmen.
- 9.2. Kørekort kan, på grundlag af en lægeerklæring, udstedes til eller fornyes for ansøgere og førere, der anvender pacemaker, såfremt der gennemføres regelmæssig lægekontrol.
- 9.3. Udstedelse eller fornyelse af kørekort til ansøgere og førere, der lider af blodtryksforstyrrelser, kan ske efter vurdering af de øvrige resultater af en undersøgelse, eventuelle tilknyttede komplikationer og den risiko, disse udgør for færdselssikkerheden.
- 9.4. Generelt må kørekort hverken udstedes til eller fornyes for ansøgere og førere, der lider af angina pectoris, når de er i hvile eller ved sindsbevægelse. Udstedelse eller fornyelse af kørekort til ansøgere og førere, der har haft hjerteinfarkt, kan kun finde sted på grundlag af en lægeerklæring og eventuelt med krav om regelmæssig lægekontrol.

Gruppe 2

- 9.5. Den kompetente lægelige myndighed tager behørigt hensyn til de yderligere risici, der er forbundet med at føre de motorkøretøjer, der indgår i denne gruppe.

SUKKERSYGE

10. Kørekort kan på grundlag af en lægeerklæring udstedes til eller fornyes for ansøgere og førere, der lider af sukkersyge, såfremt der gennemføres regelmæssig lægekontrol afpasset efter hvert enkelt tilfælde.

Gruppe 2

- 10.1. Ansøgere og førere i denne gruppe, der lider af en sukkersyge, der kræver insulinbehandling, kan hverken få udstedt eller fornyet kørekort, undtagen i helt specielle tilfælde, når der foreligger en behørigt begrundet lægeerklæring, og såfremt der gennemføres regelmæssig lægekontrol.

NERVESYGDOMME

11. Kørekort kan hverken udstedes til eller fornyes for ansøgere og førere, der lider af en alvorlig nervesygdom, medmindre anmodningen underbygges af en lægeerklæring.

I denne henseende skal der tages hensyn til de funktionsmæssige muligheder af og prognosen for nervemæssige forstyrrelser, der skyldes sygdomme eller operationer i centralnervesystemet eller i det perifere nervesystem, som udvendigt giver sig bevægelsesmæssige, sensoriske eller trofiske udslag, eller som påvirker balancen og koordinationen. Kørekort kan i disse tilfælde udstedes eller fornyes på betingelse af, at der jævnligt gennemføres undersøgelser, hvis der er risiko for, at tilstanden forværres.

12. Epilepsianfald og andre alvorlige bevidsthedsforstyrrelser udgør en betydelig risiko for færdselssikkerheden, hvis anfaldene indtræffer, medens patienten fører et motorkøretøj.

Gruppe 1

- 12.1. Kørekort kan udstedes eller fornyes på grundlag af en undersøgelse foretaget af en kompetent lægelig myndighed, og såfremt der gennemføres regelmæssig lægekontrol. Den lægelige myndighed bedømmer epilepsien eller de andre bevidsthedsforstyrrelser, sygdommens form og kliniske udvikling (har der f.eks. ikke været anfald i to år), behandlingen og dens resultater.

Gruppe 2

- 12.2. Kørekort må hverken udstedes til eller fornyes for ansøgere og førere, der har eller kan få epileptiske anfald eller andre alvorlige bevidsthedsforstyrrelser.

MENTALE FORSTYRRELSER

Gruppe 1

- 13.1. Kørekort må hverken udstedes til eller fornyes for ansøgere og førere:

- der lider af alvorlige mentale forstyrrelser, medfødte eller erhvervet ved sygdomme, traumatiske lidelser eller neurokirurgiske indgreb,
- der er alvorligt mentalt retarderede,
- der lider af alvorlig alderdomssvækkelse, en alvorligt svækket dømmekraft, adfærd eller tilpasningsevne, der er knyttet til personligheden,

medmindre anmodningen underbygges af en lægeerklæring og på betingelse af, at der gennemføres regelmæssig lægekontrol, hvis der er behov herfor.

Gruppe 2

- 13.2. Den kompetente lægelige myndighed tager behørigt hensyn til de yderligere risici, der er forbundet med at føre de motorkøretøjer, der indgår i denne gruppe.

ALKOHOL

14. Indtagelse af alkohol udgør en betydelig risiko for færdselssikkerheden. På grund af problemets alvor må der udvises stor årvågenhed fra lægeside.

Gruppe 1

- 14.1. Kørekort må hverken udstedes til eller fornyes for ansøgere og førere, der er afhængige af alkohol, eller som ikke kan holde bilkørsel og indtagelse af alkohol adskilt.

Kørekort kan udstedes til eller fornyes for ansøgere og førere, der har været kroniske alkoholikere, efter en periode, hvori de beviseligt har været afholdende, såfremt der foreligger lægeerklæring og gennemføres regelmæssig lægekontrol.

Gruppe 2

- 14.2. Den kompetente lægelige myndighed tager behørigt hensyn til de yderligere risici, der er forbundet med at føre de motorkøretøjer, der indgår i denne gruppe.

NARKOTIKA OG LÆGEMIDLER

15. Misbrug

Kørekort må hverken udstedes til eller fornyes for ansøgere og førere, som er afhængige af psykofarmaka, eller som, uden at være afhængige deraf, regelmæssigt indtager psykofarmaka, uanset hvilken kategori kørekort der anmodes om.

Regelmæssig indtagelse

Gruppe 1

- 15.1. Kørekort må hverken udstedes til eller fornyes for ansøgere og førere, der regelmæssigt indtager psykofarmaka, uanset disses form, når de kan nedsætte vedkommendes evne til at føre motorkøretøj på betryggende vis, og hvis den indtagne mængde er så stor, at den påvirker kørslen negativt. Det samme gælder alle andre lægemidler eller kombinationer af lægemidler, der påvirker evnen til at føre motorkøretøj.

Gruppe 2

- 15.2. Den kompetente lægelige myndighed tager behørigt hensyn til de yderligere risici, der er forbundet med at føre de motorkøretøjer, der indgår i denne gruppe.

NYRESYGDOMME

Gruppe 1

- 16.1. Kørekort kan på grundlag af en lægeerklæring udstedes til og fornyes for ansøgere og førere, der lider af alvorlig nyreinsufficiens, såfremt der gennemføres regelmæssig lægekontrol.

Gruppe 2

- 16.2. Kørekort kan hverken udstedes til eller fornyes for ansøgere og førere, der lider af alvorlig, irreversibel nyreinsufficiens, undtagen i særlige tilfælde, der er behørigt dokumenteret ved lægeerklæring, og på betingelse af, at der gennemføres regelmæssig lægekontrol.

FORSKELLIGE BESTEMMELSER

Gruppe 1

- 17.1. Kørekort kan på grundlag af en lægeerklæring udstedes til eller fornyes for ansøgere og førere, der har undergået en organtransplantation eller implantation af kunstige organer, der kan påvirke evnen til at føre motorkøretøj, på betingelse af, at der gennemføres regelmæssig lægekontrol, såfremt der er behov herfor.

Gruppe 2

- 17.2. Den kompetente lægelige myndighed tager behørigt hensyn til de yderligere risici, der er forbundet med at føre de motorkøretøjer, der indgår i denne gruppe.

18. Generelt må kørekort hverken udstedes til eller fornyes for ansøgere og førere, der lider af en anden sygdom end de ovenfor nævnte, som kan nedsætte evnen til at føre motorkøretøj på betryggende vis, medmindre anmodningen er underbygget af en lægeerklæring og på betingelse af, at der gennemføres regelmæssig lægekontrol, såfremt der er behov herfor.

BILAG IV

MINDSTEKRAV TIL PERSONER, DER GENNEMFØRER PRAKTISKE KØREPRØVER

1. **Kompetencer, der kræves af køreprøvesagkyndige**
 - 1.1. En person, der er godkendt til at foretage en praktisk vurdering i et motorkøretøj af en ansøgers køreevner, skal have viden, færdigheder og forståelse inden for de emner, der er anført i punkt 1.2-1.6.
 - 1.2. Den køreprøvesagkyndiges kompetencer skal være relevante for vurdering af en ansøgers kørsel ved en køreprøve i den valgte kørekortkategori.
 - 1.3. Viden om og forståelse af kørsel og vurdering:
 - teori om adfærd i trafikken,
 - opfattelse af farer og undvigelse af ulykker,
 - det pensum, der ligger til grund for køreprøvestandarder,
 - kravene ved køreprøven,
 - den relevante del af færdselslovgivningen, herunder relevant EU-lovgivning og national lovgivning samt forklarende retningslinjer,
 - vurderingsteori og -teknikker,
 - defensiv kørsel.
 - 1.4. Vurderingsevner:
 - evne til præcist at iagttage, overvåge og evaluere ansøgerens samlede præstation, navnlig:
 - korrekt og fuldstændig erkendelse af faresituationer,
 - præcis afgørelse af årsagen til og de sandsynlige følger af sådanne situationer,
 - opnåelse af kompetence og erkendelse af fejl,
 - ensartet og konsekvent vurdering,
 - hurtig tilegnelse af informationer og uddragning af de centrale elementer,
 - forudseenhed, identifikation af potentielle problemer og udvikling af løsningsstrategier,
 - hurtig og konstruktiv feedback.
 - 1.5. Personlige køreevner:
 - En person, der er godkendt til at gennemføre en praktisk prøve i forbindelse med en kategori af kørekort, skal kunne føre den pågældende type motorkøretøj på et konstant højt kørselsniveau.
 - 1.6. Højt serviceniveau:
 - fastlægge og meddele, hvad ansøgeren kan forvente under prøven,
 - meddele sig tydeligt og vælge indhold, stil og sprogbrug afhængig af publikum og situation samt svare på spørgsmål fra ansøgerne,
 - sørge for tydelig feedback om prøveresultatet,
 - behandle ansøgere med respekt og uden forskelsbehandling.
 - 1.7. Viden om køretøjsteknik og -fysik
 - viden om køretøjsteknik, som f.eks. styretøj, dæk, bremses og lys, navnlig i forbindelse med motorcykler og tunge køretøjer,
 - lastesikkerhed,
 - viden om køretøjsfysik, som f.eks. hastighed, friktion, dynamik, energi.
 - 1.8. Brændstofbesparende og miljøvenlig kørsel

2. Generelle betingelser

2.1. Køreprøvesagkyndige for kategori B:

- a) skal have haft kørekort til kategori B i mindst tre år,
- b) skal være fyldt 23 år,
- c) skal have bestået den i punkt 3 i dette bilag nævnte grunduddannelse og derefter have gennemgået den i punkt 4 i dette bilag nævnte kvalitetssikring og efteruddannelse,
- d) skal have afsluttet en erhvervsuddannelse, der mindst omfatter niveau 3 som defineret i Rådets beslutning 85/368/EØF af 16. juli 1985 om sammenlignelighed af de ved erhvervsuddannelse i medlemsstaterne opnåede kvalifikationer ⁽¹⁾,
- e) må ikke samtidig være erhvervsaktiv som kørelærer i en køreskole.

2.2. Køreprøvesagkyndige for de øvrige kategorier:

- a) skal have kørekort til den pågældende kategori eller have erhvervet tilsvarende viden gennem en relevant erhvervsuddannelse,
- b) skal have bestået den i punkt 3 i dette bilag nævnte grunduddannelse og derefter have gennemgået den i punkt 4 i dette bilag nævnte kvalitetssikring og efteruddannelse,
- c) skal have været køreprøvesagkyndig for kategori B og udøvet dette hverv i mindst tre år; kravet om treårsperioden kan opgives, hvis den prøvesagkyndige godtgør, at han har:
 - mindst fem års erfaring med kørsel i den pågældende kategori eller
 - en teoretisk og praktisk vurdering af køreevner på et højere niveau end krævet for at opnå kørekort, således at dette krav bliver unødvendigt,
- d) skal have afsluttet en erhvervsuddannelse, der mindst omfatter niveau 3, som defineret i beslutning 85/368/EØF,
- e) må ikke samtidig være erhvervsaktiv som kørelærer i en køreskole.

2.3. Ækvivalens

2.3.1. Medlemsstaterne kan godkende, at en køreprøvesagkyndig gennemfører køreprøver for kategori AM, A1, A2 og A efter at have bestået den i punkt 3 nævnte grunduddannelse for en af disse kategorier.

2.3.2. Medlemsstaterne kan godkende, at en køreprøvesagkyndig gennemfører køreprøver for kategori C1, C, D1 og D efter at have bestået den i punkt 3 nævnte grunduddannelse for en af disse kategorier.

2.3.3. Medlemsstaterne kan godkende, at en køreprøvesagkyndig gennemfører køreprøver for kategori BE, C1E, CE, D1E og DE efter at have bestået den i punkt 3 nævnte grunduddannelse for en af disse kategorier.

3. Grunduddannelse

3.1. Oplæring

3.1.1. Inden en person kan godkendes til at gennemføre køreprøver, skal den pågældende på tilfredsstillende måde have afsluttet et uddannelsesprogram, som medlemsstaterne kan fastlægge med henblik på erhvervelse af de kompetencer, der er omhandlet i punkt 1.

3.1.2. Medlemsstaterne fastslår, om indholdet af eventuelle særlige uddannelsesprogrammer fører til godkendelse til at gennemføre køreprøver for en eller flere kategorier af kørekort.

(¹) EFT L 199 af 31.7.1985, s. 56.

3.2. Eksaminer

- 3.2.1. Inden en person kan godkendes til at gennemføre køreprøver, skal den pågældende demonstrere tilfredsstillende viden, forståelse, færdigheder og evner inden for de emner, der er anført i punkt 1.
- 3.2.2. Medlemsstaterne afholder eksaminer, hvor det på pædagogisk passende måde vurderes, om en person har de kompetencer, der er omhandlet i punkt 1, navnlig punkt 1.4. Eksamensforløbet skal omfatte både en teoretisk og en praktisk del. Der kan anvendes computerbaseret vurdering, hvis det er hensigtsmæssigt. De nærmere enkeltheder vedrørende arten og varigheden af prøver og vurderinger som led i eksaminationen fastlægges af de enkelte medlemsstater.
- 3.2.3. Medlemsstaterne fastslår, om indholdet af eventuelle særlige eksaminer fører til godkendelse til at gennemføre køreprøver for en eller flere kategorier af kørekort.

4. Kvalitetssikring og efteruddannelse

4.1. Kvalitetssikring

- 4.1.1. Medlemsstaterne indfører kvalitetssikringsordninger for at opretholde de køreprøvesagkyndiges standard.
- 4.1.2. Kvalitetssikringsordningerne skal omfatte tilsyn med de køreprøvesagkyndige i forbindelse med udførelsen af deres arbejde, efteruddannelse, fornyede godkendelse og løbende faglige udvikling samt regelmæssig kontrol af resultaterne af de køreprøver, de har gennemført.
- 4.1.3. Medlemsstaterne sørger for, at alle køreprøvesagkyndige underkastes et årligt tilsyn under anvendelse af de kvalitetssikringsordninger, der er nævnt i punkt 4.1.2. Desuden sørger medlemsstaterne for, at alle køreprøvesagkyndige en gang hvert femte år observeres, mens de gennemfører køreprøver, i en periode på sammenlagt mindst en halv dag, således at det er muligt at observere flere køreprøver. Hvis der er grund til påtale, skal der tages initiativ til at rette op på forholdet. Den person, der foretager tilsynet, skal være godkendt hertil af medlemsstaten.
- 4.1.4. Medlemsstaterne kan fastsætte, at en køreprøvesagkyndig, der er godkendt til at gennemføre køreprøver i mere end en kategori, og som opfylder tilsynskravet i forbindelse med køreprøver i en kategori, også opfylder kravet i mere end en kategori.
- 4.1.5. Arbejdet med køreprøver overvåges og tilses af et organ, der er godkendt af medlemsstaten, for at sikre en korrekt og konsekvent vurdering.

4.2. Efteruddannelse.

- 4.2.1. Medlemsstaterne sørger for, at de køreprøvesagkyndige for at bevare deres godkendelse, og uanset hvor mange kategorier de er godkendt til:
- som et minimum gennemfører en regelmæssig efteruddannelse af i alt fire dages varighed for hver toårsperiode for at:
 - vedligeholde og genopfriske den nødvendige viden og de nødvendige færdigheder i at afholde prøver,
 - udvikle nye kompetencer, der har fået væsentlig betydning for udøvelsen af deres erhverv,
 - sikre, at den køreprøvesagkyndige fortsat gennemfører prøver på en retfærdig og ensartet måde,
 - som et minimum gennemfører en efteruddannelse af i alt mindst fem dages varighed for hver femårsperiode for at:
 - udvikle og vedligeholde de nødvendige praktiske kørefærdigheder.
- 4.2.2. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at sikre, at de køreprøvesagkyndige, som ifølge den gældende kvalitetssikringsordning har udvist alvorlige mangler, omgående modtager særlig efteruddannelse.
- 4.2.3. Efteruddannelsen kan foregå som briefinger, klasseundervisning, konventionel eller edb-baseret læring, og den kan gennemføres individuelt eller på gruppebasis. Den kan omfatte fornyet godkendelse af standarder, hvis medlemsstaterne finder det hensigtsmæssigt.

- 4.2.4. Medlemsstaterne kan fastsætte, at en køreprøvesagkyndig, der er godkendt til at gennemføre køreprøver i mere end en kategori, og som opfylder efteruddannelseskravet i forbindelse med køreprøver i en kategori, også opfylder kravet i mere end en kategori, hvis betingelsen i punkt 4.2.5 er opfyldt.
- 4.2.5. Hvis en køreprøvesagkyndig i løbet af en periode på 24 måneder ikke har gennemført prøver for en bestemt kategori, foretager han en passende fornyet vurdering, inden han får tilladelse til at gennemføre køreprøver for den pågældende kategori. Denne fornyede vurdering kan foretages som led i kravet i punkt 4.2.1.

5. **Erhvervede rettigheder**

- 5.1. Medlemsstaterne kan tillade, at personer, der umiddelbart inden disse bestemmelser ikrafttræden havde tilladelse til at gennemføre køreprøver, fortsætter hermed, uanset at de ikke er godkendt i henhold til de generelle betingelser i punkt 2 eller grunduddannelsesforløbet i punkt 3.
- 5.2. Disse køreprøvesagkyndige er imidlertid omfattet af de regelmæssige tilsyn og kvalitetssikringsordninger, der er omhandlet i punkt 4.
-

BILAG V

MINDSTEKRAV TIL UDDANNELSE OG PRØVNING AF FØRERE AF DE SAMMENKOBLEDE KØRETØJER, DER ER DEFINERET I ARTIKEL 4, STK. 4, LITRA B), ANDET AFSNIT

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at:
 - godkende og overvåge den uddannelse, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra d), eller,
 - afholde den prøve i færdigheder og adfærd, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra d).
- 2.1 Varigheden af føreruddannelsen
 - mindst 7 timer.
3. Indholdet af føreruddannelsen

Føreruddannelsen skal omfatte den viden, de færdigheder og den adfærd, der er beskrevet i punkt 2 og 7 i bilag II. Der skal navnlig lægges vægt på følgende:

 - køretøjsdynamik, sikkerhedskriterier, det trækkende køretøj og påhængskøretøjet (koblingsmekanismen), korrekt læsning og sikkerhedsanordninger.

En praktisk komponent, der omfatter følgende øvelser: acceleration, deceleration, vendemanøvrer, bremsning, bremselængde, vognbaneskift, bremsning/undvigemanøvre, udsving med påhængskøretøj, sammen- og frakobling af motor-køretøj og påhængskøretøj, parkering;

 - alle deltagere i uddannelsen skal gennemføre den praktiske komponent og vise deres færdigheder og adfærd på offentlig vej,
 - sammenkoblede køretøjer, der anvendes i uddannelsen, skal henhøre under den kategori af kørekort, som deltagerne har anmodet om.
4. Varighed og indhold af prøven til kontrol af færdigheder og adfærd

Varigheden af prøven og den tilbagelagte strækning skal være tilstrækkelig til at vurdere de færdigheder og den adfærd, der er omhandlet i punkt 3 i dette bilag.

BILAG VI

MINDSTEKRAV TIL UDDANNELSE OG PRØVNING AF FØRERE AF MOTORCYKLER, SOM HENHØRER UNDER KATEGORI A (GRADVIS ADGANG)

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at:
 - godkende og overvåge den uddannelse, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c), eller
 - afholde den prøve i færdigheder og adfærd, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c).
 2. Varigheden af føreruddannelsen
 - mindst 7 timer.
 3. Indholdet af føreruddannelsen
 - Føreruddannelsen skal dække alle de aspekter, der er omfattet af punkt 6 i bilag II.
 - Alle deltagere i uddannelsen skal gennemføre den praktiske komponent og vise deres færdigheder og adfærd på offentlig vej.
 - Motorcykler, der anvendes i uddannelsen, skal henhøre under den kategori af kørekort, som deltagerne har anmodet om.
 4. Varighed og indhold af prøven til kontrol af færdigheder og adfærd
- Varigheden af prøven og den tilbagelagte strækning skal være tilstrækkelig til at vurdere de færdigheder og den adfærd, der er omhandlet i punkt 3 i dette bilag.
-

BILAG VII

Del A

OPHÆVET DIREKTIV MED ÆNDRINGER

(jf. artikel 17)

Rådets direktiv 91/439/EØF ⁽¹⁾	EFT L 237 af 24.8.1991, s. 1
Rådets direktiv 94/72/EF	EFT L 337 af 24.12.1994, s. 86
Rådets direktiv 96/47/EF	EFT L 235 af 17.9.1996, s. 1
Rådets direktiv 97/26/EF	EFT L 150 af 7.6.1997, s. 41
Kommissionen direktiv 2000/56/EF	EFT L 237 af 21.9.2000, s. 45
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/59/EF, kun artikel 10, stk. 2	EUT L 226 af 10.9.2003, s. 4
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003, kun bilag II, punkt 24	EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1

(¹) Direktiv 91/439/EØF er også ændret ved følgende retsakt, der ikke er ophævet: tiltrædelsesakten af 1994.

Del B

LISTE OVER FRISTER FOR GENNEMFØRELSE I NATIONAL RET OG ANVENDELSE

(jf. artikel 17)

Direktiv	Gennemførelsesfrist	Anvendelsesdato
Direktiv 91/439/EØF	1. juli 1994	1. juli 1996
Direktiv 94/72/EF	—	1. januar 1995
Beslutning 96/427/EF	—	16. juli 1996
Direktiv 96/47/EF	1. juli 1996	1. juli 1996
Direktiv 97/26/EF	1. januar 1998	1. januar 1998
Direktiv 2000/56/EF	30. september 2003	30. september 2003, 30. september 2008 (bilag II, punkt 6.2.5) og 30. september 2013 (bilag II punkt 5.2)
Direktiv 2003/59/EF	10. september 2006	10. september 2008 (personbefordring) og 10. september 2009 (godstransport)

BILAG VIII

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 91/439/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 1, stk. 1, første punktum	Artikel 1, stk. 1, første punktum
Artikel 1, stk. 1, andet punktum	—
—	Artikel 1, stk. 2
Artikel 1, stk. 2	Artikel 2, stk. 1
—	Artikel 2, stk. 2
Artikel 1, stk. 3	—
Artikel 2, stk. 1	Artikel 1, stk. 1, andet punktum
Artikel 2, stk. 2	Artikel 3, stk. 1
	Artikel 3, stk. 2
	Artikel 3, stk. 3
Artikel 2, stk. 3	—
Artikel 2, stk. 4	—
Artikel 3, stk. 1, første afsnit, indledende tekst	Artikel 4, stk. 1, første punktum
—	Artikel 4, stk. 2, første led
—	Artikel 4, stk. 2, andet led
Artikel 3, stk. 1, første afsnit, første led	Artikel 4, stk. 3, første led
Artikel 3, stk. 1, første afsnit, andet led	Artikel 4, stk. 4, litra b), første afsnit
Artikel 3, stk. 1, første afsnit, tredje led	Artikel 4, stk. 4, litra b), andet afsnit
Artikel 3, stk. 1, første afsnit, fjerde led	Artikel 4, stk. 4, litra c)
Artikel 3, stk. 1, første afsnit, femte led	Artikel 4, stk. 4, litra f)
Artikel 3, stk. 1, første afsnit, sjette led	Artikel 4, stk. 4, litra g)
Artikel 3, stk. 1, første afsnit, syvende led	Artikel 4, stk. 4, litra j)
Artikel 3, stk. 1, første afsnit, ottende led	Artikel 4, stk. 4, litra k)
Artikel 3, stk. 2, første afsnit, indledende tekst	—
Artikel 3, stk. 2, første afsnit, første led	Artikel 4, stk. 3, litra a)
Artikel 3, stk. 2, første afsnit, andet led	Artikel 4, stk. 4, litra a)
Artikel 3, stk. 2, første afsnit, tredje led	Artikel 4, stk. 4, litra d)
Artikel 3, stk. 2, første afsnit, fjerde led	Artikel 4, stk. 4, litra e)
Artikel 3, stk. 2, første afsnit, femte led	Artikel 4, stk. 4, litra h)
Artikel 3, stk. 2, første afsnit, sjette led, indledende tekst	Artikel 4, stk. 4, litra i)
Artikel 3, stk. 2, første afsnit, sjette led, første underled	—
Artikel 3, stk. 2, første afsnit, sjette led, andet underled	—

Direktiv 91/439/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 3, stk. 3, indledende tekst	—
Artikel 3, stk. 3, første led	Artikel 4, stk. 1, tredje punktum
Artikel 3, stk. 3, andet led, første afsnit	Artikel 4, stk. 3, andet led
Artikel 3, stk. 3, andet led, andet afsnit	—
Artikel 3, stk. 3, tredje led	Artikel 4, stk. 3, første led
Artikel 3, stk. 3, fjerde led	Artikel 4, stk. 4, første led
Artikel 3, stk. 3, femte led	Artikel 4, stk. 4, andet led
—	Artikel 4, stk. 3
Artikel 3, stk. 4	—
Artikel 3, stk. 5	—
Artikel 3, stk. 6	Artikel 4, stk. 5, første punktum
—	Artikel 4, stk. 5, andet punktum
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5, stk. 1	Artikel 6, stk. 1
Artikel 5, stk. 1, litra a)	Artikel 6, stk. 1, litra a)
Artikel 5, stk. 1, litra b)	Artikel 6, stk. 1, litra b)
Artikel 5, stk. 2, indledende tekst	Artikel 6, stk. 2, indledende tekst
Artikel 5, stk. 2, litra a)	Artikel 6, stk. 2, litra a)
Artikel 5, stk. 2, litra b)	Artikel 6, stk. 2, litra b)
—	Artikel 6, stk. 2, litra c)
—	Artikel 6, stk. 2, litra d)
—	Artikel 6, stk. 2, litra e)
—	Artikel 6, stk. 2, litra f)
Artikel 5, stk. 3	—
Artikel 5, stk. 4	Artikel 6, stk. 4
Artikel 6, stk. 1, indledende tekst	Artikel 4, stk. 1, andet punktum
Artikel 6, stk. 1, litra a), første led	Artikel 4, stk. 3, litra a), tredje led
Artikel 6, stk. 1, litra a), andet led	Artikel 4, stk. 4, litra a), andet led
Artikel 6, stk. 1, litra b), første led	Artikel 4, stk. 3, litra b), andet led
	Artikel 4, stk. 3, litra c), andet led
Artikel 6, stk. 1, litra b), andet led, første alternativ	Artikel 4, stk. 4, litra b), femte afsnit
Artikel 6, stk. 1, litra b), andet led, andet alternativ	Artikel 4, stk. 4, litra c), andet led
Artikel 6, stk. 1, litra b), tredje led, første og andet alternativ	Artikel 4, stk. 4, litra g), andet led
Artikel 6, stk. 1, litra b), tredje led, tredje og fjerde alternativ	Artikel 4, stk. 4, litra e), tredje led
Artikel 6, stk. 1, litra c), første led, første og andet alternativ	Artikel 4, stk. 4, litra k), andet led
Artikel 6, stk. 1, litra c), første led, tredje og fjerde alternativ	Artikel 4, stk. 4, litra i), andet led
Artikel 6, stk. 2	Artikel 4, stk. 6, første afsnit
—	Artikel 4, stk. 6, andet afsnit
Artikel 6, stk. 3	Artikel 4, stk. 6, tredje og fjerde afsnit

Direktiv 91/439/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 7, stk. 1, indledende tekst	Artikel 7, stk. 1, indledende tekst
Artikel 7, stk. 1, litra a)	Artikel 7, stk. 1, litra a)
—	Artikel 7, stk. 1, litra b)
—	Artikel 7, stk. 1, litra c)
—	Artikel 7, stk. 1, litra d)
Artikel 7, stk. 1, litra b)	Artikel 7, stk. 1, litra e)
Artikel 7, stk. 2	—
Artikel 7, stk. 3	—
—	Artikel 7, stk. 2
—	Artikel 7, stk. 3
Artikel 7, stk. 4	Artikel 7, stk. 4
Artikel 7, stk. 5	Artikel 7, stk. 5, litra a)
—	Artikel 7, stk. 5, litra b)
—	Artikel 7, stk. 5, litra c)
—	Artikel 7, stk. 5, litra d)
Artikel 7a, stk. 1	—
Artikel 7a, stk. 2	Artikel 8
Artikel 7b	Artikel 9
—	Artikel 10
Artikel 8	Artikel 11
Artikel 9	Artikel 12
Artikel 10	Artikel 13, stk. 1
—	Artikel 13, stk. 2
Artikel 11	Artikel 14
Artikel 12, stk. 1	—
Artikel 12, stk. 2	—
Artikel 12, stk. 3	Artikel 15
—	Artikel 16
Artikel 13	Artikel 17, stk. 1
—	Artikel 17, stk. 2
—	Artikel 18
Artikel 14	Artikel 19
Bilag I	—
Bilag Ia	Bilag I
Bilag II	Bilag II
Bilag III	Bilag III
—	Bilag IV
—	Bilag V
—	Bilag VI

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KONFERENCE MELLEM REGERINGSREPRÆSENTANTER FRA MEDLEMSSTATERNE

AFGØRELSE TRUFFET VED FÆLLES OVERENSKOMST MELLEM REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER

den 11. december 2006

om fastlæggelse af hjemstedet for Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder

(2006/996/EF)

REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER
HAR —

under henvisning til artikel 289 i traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der påtænkes oprettet et europæisk institut for ligestilling mellem mænd og kvinder på grundlag af det forslag, Kommissionen fremlagde den 10. marts 2005, som ændret ved Kommissionens forslag af 8. maj 2006.
- (2) Det skal fastlægges, hvor dette institut skal have sit hjemsted —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder får hjemsted i Vilnius.

Artikel 2

Denne afgørelse, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, har virkning fra datoen for ikrafttrædelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et europæisk institut for ligestilling mellem mænd og kvinder.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. december 2006.

E. TUOMIOJA
Formand